محرم و عاشورا

از تالیفاتی است کہ مشتمل است بر زیارت و
دعا و تمامی اعمال ماہ محرم و عاشورا و نیز
منشورہ ایست کہ قسمتی از شہادت حسینی
علیہ السّلام و حکمت انعقاد مجالس حسینیع
و فلسفۂ زیارت و حضور مشاہد مقدسہ
و غیر انہا نیز بیان میکند امید وارم کہ
شیعیان خانوادہ رسالت و دوستان
اہل بیت طہارت از ان بہرہ گیرند و
نگارندہ را بہ نیکی یاد کنند

۲۷ شوال سال ۱۳۵۹ ہجری در بمبئی

محمد حسن نجفی

پبلشر جعفر علی ولی محمد نور محل بمبئی ۹ پرنٹر سلطان حسین مطبع سلطانی وزیر بلڈنگ بمبئی ۳

فهرست

صفحہ	فهرست
۱۳	مرثیہ گویان زمان امام صادق وغیرہ
۱۳	ثواب مرثیہ گفتن و مرثیہ خواندن برائے حسینؑ
۱۴	حکمت مجالس حسینیؑ
۱۵	اهتمام شریعت بنماز
۱۷	در فضیلت نماز
۱۹	در بیان اعمال ماہ محرم
۲۰	دعائے رؤیت هلال محرم
۲۰	اعمال شب اوّل محرم
۲۱	اعمال روز اوّل محرم
۲۲	دعائے بعد نماز روز اوّل محرم
۲۲	دعا برائے سلامتی از آفات
۲۳	نماز اوّل هر ماه
۲۵	روز تاسوعا
۲۶	فضیلت بیداری کشیدن در شب عاشورا
۲۷	فضیلت زیارت شب عاشورا و ماندن در کربلا

فهرست

صفحہ	فهرست
۴۳	جماعتی را که معاویه برای وضع احادیث برخلاف علیؑ
۴۳	شمارهٔ منبرهای بنی امیه که علی را بر آنها سب مینمودند
۴۴	تولّی و تبرّی امر بیست عقلی
۴۵	محبت اهل بیت و گریستن بر آنها
۴۶	فرمایش پیغمبر بفاطمهؑ در باب شفاعت گریه کنندگان بر حسینؑ
۴۷	ترک حوائج در روز عاشورا
۴۸	در بیان اعمال روز عاشورا
۴۹	ثواب یاد نمودن امام حسینؑ در وقت آشامیدن آب ولعن بر قاتلان آنحضرت
۴۹	وفات ابن قولویه وفات شیخ مفید
۵۰	طریق تعزیت دادن بیکدیگر در روز عاشورا
۵۱	دعای صبح عاشورا
۵۷	عمل روز عاشورا
۵۹	دعا بعد از عمل عاشورا
۶۶	فضائل زیارت رسول خدا و علیؑ و حسنؑ
۶۶	فضائل زیارت امام حسینؑ

فهرست

صفحه

محرم وعاشورا

از سلسله منشورات نجفی

در بمبئی

پرنسیس بیلڈینگ نمبر ۱۸

پنجشنبه ۲۷ شوال سنه ۱۳۵۹ هجری

مطابق ۷ اذرماه باستانی سال ۱۳۱۹ هجری خورشیدی

مؤلف

محمد حسن النجفی

در مطبع سلطانی ۱۷ پیرولین بمبئی ۹ حلیه طبع پوشید

محرم و عاشورا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على محمد و آله الطاهرين واللعنة على اعدائهم من الآن الى قيام يوم الدين وبعد این مختصریست در اعمال ماه محرم و عاشورا و بیان پارهٔ از واقعات تاریخی آن برای همکیشان خود تالیف نموده و آنرا محرم و عاشورا نام نهادم از خداوند توفیق اتمام آنرا خواستارم

کمترین بندگان محمد حسن نجفی بن المرحوم الحاج شیخ ابو القاسم نجفی کاشانی طاب الله ثراه پنجشنبه ۲۷ شوال سال ۱۳۵۹ هجری در بمبئی

بدان که خداوند دوره سال را بر حسب طبیعت دوازده ماه قرار داد و در قرآن بآن اشاره نموده و فرموده إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ

(سورة توبه آية ۳۶)

(یعنی بدرستیکه شمارهٔ ماهها نزد خداوند در کتاب خدا روزیکه اسمانها و زمین را آفرید دوازده ماه است چهار ماه ازان حرام است) وان چهار ماه حرام ماه رجب، ماه ذیقعده، ماه ذیحجة و ماه محرم است خداوند از میان ماههاے دوازده گانه این چهار ماه را محترم شمرده و جنگ و جهاد را دران حرام گردانید

ماه محرّم نزد اهل جاهلیت نیز محترم بشمار میرفت جنگ را دران جائز نمیدانستند و باندازهٔ از جنگ دران پرهیز مینمودند که اگر کسی دراین ماه برکشندهٔ پدر خود دست مییافت متعرض او نمیشد و با انکه پیغمبر خاتم (صلّی الله علیه و آله) نیز بامر ربّ العزة جنگ را دران حرام نمود سرکشان کوفه و شام حرمت خدا و رسول و اهل بیت آنحضرت و حرمت این ماه را ملاحظه نمودند فرزند پیغمبر و ریحانهٔ آن حضرت و سیّد شباب اهل جنّت را دراین ماه شهید کردند و اهل بیت وے را اسیر نمودند

ماه محرم ماه اول سال اسلامی است و دران واقعات بسیار رخ داده دعاے حضرت زکریا در روز اول آن مستجاب شد خداوند یحیی را بوی عطا فرمود لذا روزهٔ این روز

مستحب ودعا دران مستجاب است روز سوم این ماه یوسف
صدیق از چاه نجات یافت روزهٔ این روز برای دفع غمها
واز برای آسان شدن کارها وخلاصی از هموم وارد گردیدہ
روز پنجم این ماه حضرت موسی بن عمران از دریا گذر کرد
ودر روز هفتم بمناجات پروردگار برامد ودر نهم این ماه
یونس از شکم ماهی بیرون شد ونجات یافت ودر ذیقعدہ
نیز نوشته اند ودر هفدهم واقعهٔ اصحاب فیل پیش آمد و
اینان قومی بودند که بسرکردگی تبّع از یمن برای ویران کردن
کعبه آمده بودند وفیلی راکه نام او محمود بود برای هدم
کعبه پیش انداخته وارد حرم شدند واین گروه شصت هزار
تن بودند خداوند پرندگانی که ابابیل نامیدہ میشوند
برانها مسلّط کرد وبرهریک سنگریزه پرتاب نموده هلاک
شدند ودر قران مجید در سورهٔ فیل بان واقعه اشاره کردیده
در محرم سال ۶۷ هجرے ابراهیم بن مالك اشتر بامر مختار
بجنگ عبید الله بن زیاد رفت ودر کنار نهر زاب عراق
بر ابن زیاد غالب آمد عبید الله بن زیاد کشته شد سر اورا
گرفته وبدنش را سوزانیدند وبرخی کشتن ابن زیاد را در
روز عاشورا نویسند ونیز در بیستم محرم ۵۰ هجری

هلاکوخان تاتار با صد هزار تن وارد بغداد شد مستعصم
آخرین سلسله بنی عبّاس را از بین برد و دورهٔ خلافت
آنان پس از پانصد و بیست وچهار سال بپایان رسید
و در ۲۵ محرم سال ۹۵ هجرے چهارمین امام حضرت
زین العابدین علیه السلام وفات نمود در شب وروز وفات
انحضرت سوگوارے مناسب است وطبرسی در
اعلام الوزی روز وفات انحضرت را شنبه دوازدهم
۹۵ محرم سنه هجرے نوشته است و بزرگترین واقعات ماه محرم
واقعه جانسوز کربلا است که اهل تاریخ وخبران واقعه
را بتفصیل درمؤلفات خود یاد نموده اند روز دوم
محرم سنه ۶۱ هجرے امام حسین علیه السلام وارد زمین
کربلا شد وروز ششم این ماه چهار هزار لشکر از طرف
پور زیاد بسرکردگی عمر بن سعد وقّاص برائے کشتن سبط
پیغمبر ص وارد انسرزمین شدند وتا عصر روز نهم
بروایات معتبر سی هزار تن برائے کشتن فرزند پیغمبر ص
درزمین کربلا اجتماع نمودند وبا انکه خودرا مسلمان
میگفتند حرمت رسول خدا ص را درباره اهل بیت حضرتش
مراعات نمودند وبا آن سفارشات اکیدهٔ که درباره

اهل بیت خود نموده بود بر عکس آنچه نتوانستند از جور وظلم بان خانواده عصمت خودداری نکردند چون در این ماه واقعه شهادت حضرت سید الشهداء ع واصحاب و اولاد انحضرت واسیرے اهل بیت ان بزرگوار پیش آمد ماه غم واندوه اهل بیت رسالت وائمه ع اطهار گردید ائمه ع وبزرگان دراین ماه چون مصیبت زدگان باکمال حزن بسر میبردند واین ماه را ماه عزا و سوگوارے میشمردند ازاین رو سزاوار است که پیروان اهل بیت بلکه همه مسلمانان که خودرا امّت حضرت خاتم الانبیاء (صلے الله علیه واله) دانند تأسّے به پیغمبر اکرم ص نموده برای خوشنودی خدا ورسول مانند اهل بیت انحضرت اینماه را بحالت مصیبت زدگی محزون وغمین بسر برند واز عزاداری فرزند پیغمبر ص خودداری نکنند وچنانیکه طریقه ورویه اهل بیت در اینماه بود عمل کنند در مزار بحار وغیره روایت شده که حضرت رضا علیه السلام بفرزند شبیب فرمودای پسر شبیب محرم ماهی است که اهل جاهلیّت وقبائل عرب حرام میدانستند دران ظلم وقتال را براے حرمت ان واین امت حرمت ان را

نگاه نداشتند و حرمت پیغمبر را ملاحظه نکردند و کشتند
در این ماه فرزند او را و اسیر گرفتند زنان او را و بغارت
بردند اموال او را پس خداوند هرگز نیامرزد انها را
آنگاه فرمود ای پسر شبیب اگر بر چیزے گریان شوی پس
گریه کن بر حسینؑ بن علی بن ابی طالبؑ پس بدرستیکه
کشتند او را چنانیکه گوسفند را میکشند و کشتند
با او از اهل بیت او هیجده تن مردانیکه در روے زمین
شبیه و مانند نداشتند و بتحقیق گریستند آسمانهاے
هفت گانه و زمینها از براے کشته شدن حسینؑ و پس از
کشته شدن وے چهار هزار فرشته براے یاریش فرود آمدند
ژولیده موی و گرد آلوده روے مجاور قبرا وگشتند تا گاهی
که قائم آل محمد ظاهر شود پس در رکاب او از یاوران او
باشند و شعار آنان یَا لِثَارَاتِ الْحُسَیْن باشد
ای فرزند شبیب روایت کرد مرا پدرم از پدرش خود از جدش
گاهی که جدم حسینؑ شهید شد آسمان خون و خاک سرخ
باریدن گرفت ای پسر شبیب اگر بگوئی بر حسینؑ چندانکه
اشکهای تو بر گونه هاے تو جاری شود خدای ببخشد از تو
هر گناه کوچک و بزرگ و کم و زیاد را آنگاه فرمود ای پسر شبیب

اگر خوش داشته باشی که ملاقات کنی خدای عزّ وجلّ را
در حالتیکه از هر گناه پاکیزه باشی پس زیارت کن حسینؑ را
ونیز از حضرت رضاؑ منقول است که چون ماه محرّم
میشد کسی پدرم امام موسیٰ را خندان نمید ید واثر
اندوه وحزن بر انحضرت ظاهر میشد در مجموعۂ دهۂ اول
ماه وچون روز دهم میشد روز مصیبت واندوه او بود
ومیگفت امروز روز شهادت امام حسینؑ است
از تفسیر علی بن ابراهیم از امام باقر علیه السّلام روایت
شده است که انحضرت از پدر بزرگوار خود علی بن الحسین
علیه السلام روایت نمود که انحضرت فرمود هر مؤمنی
که چشمانش از برای کشته شدن حسینؑ بن علیؑ قطرۂ
اشک بچکاند تا انکه بر گونه اش جاری شود خداوند
در غرفهای بهشت اورا جا دو انه جای دهد ونیز از
صادق ال محمدؐ روایت شده است که انحضرت فرمود
کسیکه مصائب حسینؑ در نزد او یاد شود وباندازۂ
بال مگس اشک از چشم او ریزد میباشد ثواب او بر
خدای عزّ وجلّ وخدا راضی نمیشود پاداش اورا مگر
بردن به بهشت ونیز از امالی صدوق از حضرت

امام رضاؑ روایت شده انحضرت فرمود کسیکه یاد کند
مصائب ما را و بگوید برائے چیزیکه برما وارد شد از ستم
و رنج روز قیامت در درجهٔ ما با ما میباشد و کسی را که
بشنوانند مصیبت ما را پس بگرید و دیگوی را بگریاند
نخواهد گریست دیدگان او در روزے که چشمها گریان
خواهد بود و کسی که بنشیند در مجلسی و زنده بدارد
امر ما را نخواهد مرد دل او روزیکه دلها خواهند مرد میگویم
زنده داشتن امران بزرگواران در نتیجهٔ احیای احکام
شریعت و مهیّا گردیدن برای عمل است حکمت تشکیل مجالس
و گریستن بران مظلومین نیز برائے این امر است پس
در نتیجه مجالس و حضور دران و شنیدن فضائل و
مناقب خانواده رسالت و احکام الهی و گفتارهاے
اخلاقی انسان صاحب معرفت میشود چه از براے
نوع مردم همه وقت تحصیل دانش و معرفت ممکن نیست
مگر بوسیله و بهترین وسائل این گونه مجالس است
در عرض سال هر که را مشاهده میکنی بکار خود مشغول
است بالطبیعه براے زندگی و اداره نمودن اجتماعیات
خود بکسب و کار شبانه روز خود را بسر می برد مگر برخی

از مردم که گاهی حاضر مجالس سالانه میشوند و استماع مصائب میکنند و بخیلی معلومات میرسند ولی نوع مردم چون محرم شود بر بهانهٔ آن تا ممکن است از حضور مجالس خودداری نمیکنند و در نتیجه حاضر شدن در آن استماع مصائب نموده و مطالب شنوند و نسبت بمقام و مرتبه اهل بیت علیهم السّلام دانا گردند پس این گونه مجالس بهترین وسیلهٔ ایست که شخص از جهت شنیدن وعظ و نصیحت تربیت میشود و نموده نسبت بتاریخ اسلام و احوالات معصومین علیهم السلام باخبر میگردد بسبب این مجالس است که ملت بتکالیف خود دانا میشود در اثر اجتماعیات آن در میان افراد تولید علاقه و آشنائی میگردد و نیز بسبب این گونه مجالس است که میتوان پی باحوال ضعفای امت برد و از احوال بیچارگان آنان باخبر شد بسبب انعقاد این مجالس است که اسلام زنده میماند مذهب در دلهای مردم از زن و مرد، کوچک و بزرگ پایدار میشود این مجالس خاصه مجالس محرم بهترین اجتماعیات تبلیغی است که در میان ملل اسلام بلکه ملل عالم شیعه فقط بآن اختصاص

یافته و مفتخر گردیده اند بسبب این مجالس است که حکمت
شهادت حسینی برای عموم روشن میشود و بخوبی معلوم
میگردد که حکمت شهادت حسینی و فداکاری جنابش
احیاء امر پروردگار و زنده نمودن اسلام و ظاهر
گردانیدن حقیقت و بیدار کردن مسلمانان و نشر
دادن اینگونه امور بوده پس چنانیکه جدّش رسول
خدا علت محدثه اسلام بود براستی و حقیقت حسین ع
علت مبقیه این دین شریف گردید یعنی ظهور اسلام
و نشر آن اگرچه بوسیله رسول خدا ص شد لیکن بقا
و پایندگی آن در اثر شهادت حضرت امام حسین
علیه السلام واقع گردید نتائج و آثار اجتماعی اسلامی
که در این سیزده قرن بواسطه مجالس حسینی ظاهر
گردید بخوبی روح بیان و حقیقت گفتار حضرت محمّد ص
حُسَیْنٌ مِنِّی وَ اَنَا مِنْ حُسَیْنٍ را روشن نمود امروزه
اگرچه روح تمکین و تعبّد و خلوص از مردم جهان سلب
گردیده لیکن باز هم مردم آزاد فکر با سیاست که پی بنکات
برند و آثار و اقعات را میفهمند تصدیق نتیجه
فداکاری و شهادت حسینی را مینمایند گفتار اهل

زبان مقالات اهل قلم بهترین گواهی است برگفته من
ونظر براینکه مبنای این مختصر دعا و زیادت است مجبور
گردیدم که زیاده قلم فرسائی دراین باره ننمایم و باندازه
مناسب اکتفا نمایم پس در اثر این مجالس است که با وجود
ان اقتدارات مخالفین وفشار دشمنان خانواده رسالت
ومعاندین اسلام جمعیت امروزه شیعه بملیونها[1] شماره
رسیده. بسبب مجالس مصیبت است که توده هندوستان
حسین شناس گردیده وچه بسا از بت پرستان ان مرزند
که بمرثیه گوئی انحضرت افتخار کنند و رساله هاے
مرثیه انان بزیور چاپ رسیده مجالس حسینی است
که شیعه هندوستان را امروزه بیست ملیون رسانده
وکلیتاً شیعه را درجهان نامی گردانیده رسمیّت این
مجالس وابتدای ان اگرچه از دوده دیالمه[2] عصر معزالدوله[3]
است واو اوّلین کسے است که در عصر حکومت خود در
بغداد حکم کرد که در دهه اوّل محرم اقامه مجلس عزاے

(۱) جمعیت شیعه را هفتاد ملیون زیادتر و کمتر نیز نوشته اند
(۲) دیالمه همان پادشاهان ال بویه ایران میباشند که از سنه ۳۲۵ تا
سنه ۴۴۷ شهریار رے انها بپایان رسید (۳) معزالدوله از
طرف برادر خود رکن الدوله امارت در بغداد داشت و در سنه ۳۵۶ وفات نمود

سید الشهداء نمایند و آنرا رسماً جاری نمود ولی استماع
مصیبت وجمع شدن برای شنیدن از همان تاریخ قدیم
وعصر ائمه علیهم السلام بوده این سنّت سنّیه خدمتها
بجامعه اسلامی نمود وملت شیعه را بیک سلسله
مظلومانه بهم پیوند کرد از این جهت بود که حضرات
ائمه علیهم السلام ترغیب براین امر مینمودند خود استماع
مصیبت میکردند و بر مظلومیت حضرت امام حسین ع
میگریستند ابو عماره وابن ابی شعبه از جمله کسانی بودند
که در محضر امام صادق ع مرثیه خواندند وآنحضرت
گریست وثواب مرثیه گفتن برای حسین ع رابجهت
آنها بیان فرمود در کامل الزیارة است که ابوهارون
مکفوف درخدمت حضرت صادق ع مرثیه خواند
انحضرت گریست ومخدّرات حرم نیز بهیجان آمدند
پس چون همگی ساکت شدند امام بوی فرمود کسی که
برای حسین انشاد شعر کند وده نفر رابگریاند
برای او است بهشت آنگه حضرت یکنفر یکنفر کم نمود
تا آنکه فرمود کسی که برای حسین ع انشاد شعری
نماید وبگریاند یکی را برای او است بهشت پس ازان

فرمود کسی که حسینؑ را یاد کند و بگرید برای او است بهشت دعبل خزاعی است که برای حضرت رضاؑ انشاد شعر کرد جنابش را گویانید و اهل حرم آنحضرت نیز گریه نمودند پس بهرحال این مجالس حسینی بزرگترین وسیلهٔ حکیمانهٔ ایست ازبرای اجتماع و آشنا شدن بمظلومیّت خانوادهٔ رسالت این مجالس نفوس را پاکیزه مینماید و متوجه بطرفداری مظلومین و تنفر از ظالم میکند پس بر مردم شیعه لازم است که قدر این مجالس را بدانند و اهتمام در پایداری ان کنند و ان را بهترین وسیله ازبرای نشر اسلام و مذهب بدانند چشم بسته حاضر این مجالس نشوند بلکه کوشش کنند که فهمیده و مؤدبانه حاضر گردند و نتیجه حضور خود را عملی کنند انچه بشنوند بدیگران بیاموزند و زنان و کودکان را بادیانت بار آورند و یکدیگر را بر تشکیل و انعقاد این گونه مجالس تشویق کنند واعظین و اهل منبر را تبجیل و احترام نموده و آنها را ترغیب نمایند که بوعظ و نصیحت مردم را بیدار کنند و از این غفلت برهانند احکام اسلام تهذیب اخلاق و آداب اجتماعی را که

مایه سعادت نموده است بانها بفهمانند و بوسیله این
مجالس اصول و فروع احکام را بمردم برسانند اتفاق و
یگانگی را در میان آنها نشر دهند از اختلافات و تفرقه
که مایه شقاوت و بدی انجام است مردم را بیاگاهاسد
اهمیت نماز و بزرگی ان و اثر و ثمر آنرا و نیز عقاب و عذاب
تارك آنرا آشکارا بگویند خداوند در کلام پاك خود
میفرماید وَاسْتَعِيْنُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ فَاِنَّهَا لَكَبِيْرَةٌ
اِلَّا عَلَى الْخَاشِعِيْنَ یعنی طلب استعانت و مدد کنید بسبب
بردباری و نماز پس بدرستیکه ان بزرگست مگر بر فروتنان پس
بسبب استمداد بنماز و بردباری است که انسان در امورات
مشروع خود پیشرفت کند در جای دیگر نسبت باثار نماز
میفرماید اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَاۤءِ وَالْمُنْكَرِ یعنی نماز
جلوگیری میکند از کردار زشت و اندیشه نکوهیده نماز یکی
از ارکان اسلام و ستون ایمان است و هرگز بدون آن
ممکن نیست شخص مسلمان مومن شود امام باقرؑ میفرماید
بُنِیَ الْاِسْلَامُ عَلٰى خَمْسٍ الصَّلٰوةِ وَالزَّکٰوةِ وَالْحَجِّ وَالصَّوْمِ
وَالْوِلَايَةِ یعنی بنا شده است اسلام بر پنج امر نماز و زکوة و
حج و روزه و محبت خانواده رسالت متاسفانه با انکه

پیغمبر اکرم ص میفرماید لَیْسَ مِنِّیْ مَنِ اسْتَخَفَّ بِالصَّلٰوۃِ لَا یَرِدُ عَلَیَّ الْحَوْضَ لَا وَاللّٰہِ یعنی کسیکہ سبک شمارد نماز را از من نیست وبخدا سوگند بر حوض بر من وارد نخواهد شد دیده میشود کہ تهاون وسستی بنماز عمومیّت پیدا کرده وچه اندازه ها از مردمان نسبت باصل نماز ویا نسبت باوقات نماز ویا نسبت باحکام نماز بی پروائی کنند و نسبت بان اهمیّت ندهند بلکه چون امر عادی آنرا بنحو یک عمل معمولی ادا کنند با انکه امام ع میفرماید شفاعت ما نمیرسد بانکسیکہ بی پروائی بنماز کند در روایت نبوی ص است کسیکہ نسبت بنماز خود تهاون نماید یعنی بی پروائی کند خدا اورا مبتلا به پانزده صفت خواهد ساخت برکت را از عمر وروزی او بردارد آثار نیکان را از او برطرف میسازد وهر عملی را کہ بجا میاورد نسبت بان ماجور نخواهد بود دعاے وے باسمان نرود واز براے او بهره در دعاے نیکان نخواهد بود تشنه وگرسنه وذلیل شده از دنیا رود پس از مرگ خدا براو فرشته مؤکل کند کہ در گور اورا بیازارد وقبر براو تنگ شود وتاریک گردد ودر قیامت براو ملکی را مؤکّل گرداند کہ اورا بروی در کشد ومردمان براو نظر کنند

گرداند که او را بر رو در کشند و مردمان بر او نظر کنند و بسختی
از او حساب گیرند و خدا با و نظر نکند و تزکیه اش نکند و
از برای او خواهد بود عذاب دردناک باز هم پیغمبر اکرم فرمود
الصّلوٰة معراج المؤمن نماز وسیله معراج روحانی مؤمن
است و باز فرمود الصّلوٰة عمود الدّین ان قبلت قبل
ما سویها وان ردّت ردّ ما سویها یعنی نماز ستون دین است
اگر پذیرفته شود همهٔ اعمال نیز پذیرفته خواهد شد
و اگر قبول نشود باقی اعمال نیز مردود گردد

روز عاشورا با آن گرفتاری و گرمی معرکه بهر قسم که بود
امامؑ نماز را ادا نمود اهتمامی که معصومین صلوات الله
علیهم اجمعین نسبت بنماز داشتند اهمیت نماز را بیش
از همه چیز میرساند در قرآن است که مالک دوزخ از
دوزخیان پرسش کند ما سلککم فی سقر چه چیز شما را بدوزخ
در آورد ؟ در پاسخ گویند لم نک من المصلّین نبودیم
ما از نماز گذاران پس بر دوستان خانواده رسالت لازم
است که کوشش در پیروی آنها کنند پابند نماز باشند
سستی و تهاون در امر آن نکنند مقیّد با وقات نماز
شوند چه بجا آوردن نماز در وقت فضیلت نماز آثار بسیار

دارد پیغمبر اکرم میفرماید نیست بنده که اهتمام باوقات نماز و مواضع افتاب کند مگر انکه من ضامن میشوم برا اوا سایش در وقت مرگ را و دور شدن غم و اندوه را از او و نجات از آتش را و در روایت دیگر است که حضرت صادق ع فرمود امتحان کنید شیعیان ما را به پابندی باوقات نماز که چگونه محافظت بران دارند پس از اینجا معلوم میشود که محافظت اوقات نماز و پابندی بران از اثار تشیّع و پیروی اهل بیت علیهم السلام است پس چنانکه اهتمام بر نماز از دیانت است اهتمام بر وقت و پابند بودن بان از ایمان است پس بر مسلمانان و دوستان اهل بیت لازم است که نسبت باوقات نماز محافظه نمایند و چون اواز مؤذّن را شنوند دست از کار کشیده و با یک روح پاکیزه لبّیک گویان حاضر براے مصلی و نماز گردند مخصوصاً در ایام محرم وغیره که حاضر مجالس خطابه و وعظ میشوند باید مقید شوند که خطابه و وعظ را قبل از رسیدن وقت بانتها رسانند خداوند در کلام مجید میفرماید حافظوا علی الصلوات والصلوٰة الوسطیٰ وقوموا لله قانتین .

درماه محرم اعمالی چند وارد گردیده که بجا اوردن آن مستحب است یکی روزه است که آوردن ان در تمام ماه محرّم سنت است مگر روز عاشورا که روزه گرفتن ان بقصد مبارکی حرام است چه بنی امیه لعنهم الله عاشورا را برای خوشنودی شهادت حضرت امام حسینؑ روزه میگرفتند وروزه گرفتن درانرا مبارك میدانستند سید ابن طاؤس دراقبال ازامام صادقؑ روایت نموده که روزهٔ محرم نگه میدارد روزه گیرنده را ازتمامی گناهان وروزه دهه اوّل محرم واستحباب آنرا شیخ طوسی نیز نقل نموده چون روز عاشورا بزرگترین روز مصیبت ما مسلمانان است برای تاسّی باهل بیت مناسب است که تابعد از عصر بحالت گرسنگی وتشنگی بمانند انگاه بتربت یا غیرآن افطار کنند وعمده اعمالیکه ازبرای محرم وارد شده است یکی اعمال شب وروز اول محرم و دیگر اعمال شب وروز عاشورا است

امّا اعمال شب اوّل محرم پس آن چند چیز است اول دعائی است که خواندن آن هنگام دیدن هلال ماه محرم مستحب است وسید بن طاؤس درکتاب اقبال ازکتاب مختصر

از منتخب نقل نموده و دعا اینست اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ
اَللّٰهُ اَكْبَرُ رَبِّي وَ رَبُّكَ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَنِي وَخَلَقَكَ وَقَدَّرَنِي وَقَدَّرَكَ
فِي مَنَازِلِكَ وَجَعَلَكَ اٰيَةً لِّلْعَالَمِيْنَ يُبَاهِي اللّٰهُ بِكَ
الْمَلٰٓئِكَةَ اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِيْمَانِ وَ
السَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ وَالْغِبْطَةِ وَالسُّرُوْرِ وَالْبَهْجَةِ وَ
ثَبِّتْنَا عَلٰى طَاعَتِكَ وَالْمُسَارِعَةِ فِيْمَا يُرْضِيْكَ اَللّٰهُمَّ
بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هٰذَا وَارْزُقْنَا خَيْرَهُ وَبَرَكَتَهُ
وَيُمْنَهُ وَعَوْنَهُ وَفَوْزَهُ وَاصْرِفْ عَنَّا شَرَّهُ وَبَلَائَهُ
وَفِتْنَتَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ونیز دعاے
مبسوطی نقل نموده که جاے بیان آن نیست

دوم نمازے است که از رسول خدا مروایت شده و
سید در اقبال انرا نقل نموده و آن صد رکعت است هر دو
رکعت بیک سلام در هر رکعت بعد از سورهٔ فاتحه سورهٔ
اخلاص را بخواند فرمود کسیکه این نماز را بخواند و روز
اول محرم را روزه بگیرد خیر آنسال برای او میماند و
از فتنه های آنسال تا سال اینده محفوظ خواهد ماند
و هرگاه قبل از ان از دنیا رود بر بهشت خواهد رفت

سیم دو رکعت نماز است که باز از آن حضرت روایت نموده است در هر رکعت بعد از حمد یازده مرتبه سورهٔ قل هو اللہ احد بخواند کسیکه این نماز را بخواند و صبح آنروز را که روز اول سال است روزه بدارد پس او مانند کسی است که مداومت بر خیر آنسال نموده و تا سال آینده همیشه محفوظ خواهد ماند و هر گاه پیش از آن از دنیا برود ببهشت رود

چهارم دو رکعت نماز است که باز از آنحضرت روایت نموده است در رکعت اول بعد از حمد سورهٔ انعام و در رکعت دوم بعد از حمد سورهٔ یٰس بخواند

و اما اعمال روز اول محرّم پس آن چند عمل است

اوّل گرفتن روزه است و در آن روز دعاے حضرت زکریّا براے خواستن فرزند مستجاب گردید ریّان بن شبیب از حضرت امام رضا علیه السّلام روایت نموده که آنحضرت فرمود هر که این روز را روزه بدارد و خدا را بخواند خداوند دعاے او را مستجاب مینماید چنانکه دعاے زکریّا را مستجاب نمود

دوم دو رکعت نماز است که مجلسی در زاد المعاد وغیره

آنرا نقل نموده اند از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست
که جناب رسول خدا روز اول محرم دو رکعت نماز بجا میاورد
چون فارغ میشد دست بدعا بر میداشت و این دعا را
سه مرتبه میخواند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاِلٰهُ الْقَدِيْمُ وَ
هٰذِهٖ سَنَةٌ جَدِيْدَةٌ وَاَسْئَلُكَ فِيْهَا الْعِصْمَةَ مِنَ
الشَّيْطَانِ وَالْقُوَّةَ عَلٰى هٰذِهِ النَّفْسِ الْاَمَّارَةِ
بِالسُّوْءِ وَالْاِشْتِغَالِ بِمَا يُقَرِّبُنِيْ اِلَيْكَ يَا كَرِيْمُ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهٗ يَا
ذَخِيْرَةَ مَنْ لَا ذَخِيْرَةَ لَهٗ يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهٗ يَا
غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهٗ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهٗ يَا
كَنْزَ مَنْ لَا كَنْزَ لَهٗ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا عَظِيْمَ الرَّجَاءِ
يَا عِزَّ الضُّعَفَاءِ يَا مُنْقِذَ الْغَرْقٰى يَا مُنْجِيَ الْهَلْكٰى
يَا مُنْعِمُ يَا مُجْمِلُ يَا مُفْضِلُ يَا مُحْسِنُ اَنْتَ الَّذِيْ
سَجَدَ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَنُوْرُ النَّهَارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ
وَشُعَاعُ الشَّمْسِ وَدَوِيُّ الْمَاءِ وَحَفِيْفُ الشَّجَرِ
يَا اَللّٰهُ لَا شَرِيْكَ لَكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا خَيْرًا مِمَّا
يَظُنُّوْنَ وَاغْفِرْ لَنَا مَا لَا يَعْلَمُوْنَ وَلَا تُؤَاخِذْنَا
بِمَا يَقُوْلُوْنَ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ اٰمَنَّا بِهٖ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ

رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّا اُولُوا الْاَلْبَابِ رَبَّنَا لَا تُزِغْ

قُلُوْبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً

اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ

سیّم خواندن نماز اوّل هر ماه است وآن دو رکعت است

در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله احد و در

رکعت دوّم بعد از حمد سی مرتبه انّا انزلناه بخواند و

بعد از سلام بهرچه ممکن باشد تصدّق کند چون چنین

کند سلامتی تمام آن ماه را خریده باشد ونماز اول ماه

در شب اوّل وهر روز نیز میتوان آنرا بجا اورد وبعد

از نماز خواندن این آیات نیز روایت شده است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْاَرْضِ

اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا

كُلٌّ فِيْ كِتَابٍ مُّبِيْنٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وَاِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ

فَلَا كَاشِفَ لَهٗ اِلَّا هُوَ وَاِنْ يُّرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ لِفَضْلِهٖ

يُصِيْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُّسْرًا

مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ وَاُفَوِّضُ اَمْرِيْ اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيْرٌ بِالْعِبَادِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ رَبِّ اِنِّيْ لِمَا اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيْرٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِيْ فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِيْنَ

چهارم در منهاج العارفین روایت نموده که از رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ منقول است هر کس این تحمیدات را در روز اول ماه محرم بخواند خدا او را تا سال دیگر از آفات سالم بدارد

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهٖ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهٖ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ اِسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ بِقُدْرَتِهٖ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ بِعِزَّتِهٖ اَسْئَلُهُ بِعِزَّتِهٖ وَعَظَمَتِهٖ وَمُلْكِهٖ فِيْ هٰذِهِ السَّنَةِ الْجَدِيْدَةِ الْاَمْنَ وَالْاِيْمَانَ وَالْعَافِيَةَ وَالْغُفْرَانَ وَالْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ۔

ونیز روایت نموده هر کس در روز اول این ماه این تسبیحات را بر حوض آبی یا ظرف آبی بخواند و از آن آب غسل کند از برای سلامتی از ناخوشیها و بیماریها در سال مفید است

سُبْحَانَ اللّٰهِ مِلْأَ الْمِيزَانِ سُبْحَانَ اللّٰهِ مُنْتَهَى الْحِلْمِ
سُبْحَانَ اللّٰهِ مَبْلَغَ الرِّضَا سُبْحَانَ اللّٰهِ زِنَةَ الْعَرْشِ

ونیز از خواص الآیات نقل نموده که هر کس این آیه را در
روز اول ماه محرم بر کاغذ بنویسد وآن کاغذ را بشوید و
آب آنرا در گوشه ها و صحن خانه بپاشد بامر خدا اهل آن
خانه محفوظ مانند از مار و کژدم وافعی و هر جانور گزنده
واذیّت کننده و آیه اینست اَوَ اَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰى
اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا ضُحًى وَّهُمْ يَلْعَبُوْنَ اَفَاَمِنُوْا
مَكْرَ اللّٰهِ فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخٰسِرُوْنَ ۔

وچون روز تاسوعا روز سختی بود که بر اهل بیت
پیغمبر صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم گذشت مناسب است که
شیعیان خانواده رسالت آنروز را با حزن وملال بسر برند
وبسوگواری وعزاداری حضرت امام حسین علیہ السلام
مشغول شوند در مفاتیح الجنان از امام صادق علیہ السلام
روایت است که انحضرت فرمود تاسوعا روزے بود که
امام حسین علیہ السلام واصحابش را در کربلا محاصرہ
کردند وسپاه شام بر قتال آنحضرت اجتماع نمودند
ابن مرجانہ وعمر بن سعد خوشنود شدند بسبب آن

کثرت سپاه وبسیاری لشکر که برا ے آنها جمع شده بود
جناب حسین علیه السلام ویاورانش را ناتوان شمردند
ویقین کردند که یاور ے برا ے انحضرت نخواهد آمد و
اهل عراق اورا یاری نخواهند کرد آنگاه فرمود پدرم
فدا ے آن ضعیف غریب

واما شب عاشورا پس دشوارترین شبے است که بر
جناب امام حسین ع واهل بیت ویاوران آنحضرت
گذشت بر دوستان وپیروان حضرت رسالت لازم است
که آن شب را بزرگترین شبهاے مصیبت خود دانند
وبعزاداری سید الشهداء مشغول شوند وآن شب را
باغم واندوه بسر برند وتأسے بانجاب واصحاب وے
نموده چنانیکه آن بزرگوار درین شب با اصحاب بعبادت
وبندگی پروردگار بسر بردند شیعیان نیز درصورت
امکان آن شب را بعبادت بسر برند احیاء این شب
فضیلت بسیار دارد سید بن طاوس دراقبال
روایت نموده که پیغمبر ص فرموده است کسی که شب عاشورا
رازنده دارد پس مثل آنست که خدا را بندگی نموده است
بعبادت جمیع فرشتگان واجر عبادت کننده درآنشب

مقابل است با هفتاد سال بندگی و هرگاه کسی موفق گردد
که در این شب در کربلا باشد و آنحضرت را زیارت نموده
و تا صبح بماند از برای او ثواب عظیم خواهد بود
سید در اقبال از امام صادق ع روایت نموده که آنحضرت
فرمود کسیکه در شب عاشورا بیتوته نماید نزد قبر
حسین ع خدا را در روز قیامت ملاقات میکند آلوده
بخون خود و چنان باشد که با آنحضرت در عرصه کربلا
کشته شده باشد و در روایت دیگر از شیخ مفید نقل
نموده که زیارت کردن آنحضرت و ماندن در نزد آنجناب
در شب عاشورا تا صبح خداوند روز قیامت زیارت کننده
را محشور خواهد نمود آلوده شده بخون آنجناب در جمله
شهدای با آنحضرت ع

واما در شب عاشورا پس چند نماز وارد شده است
اوّل سید بن طاوس در اقبال از ابن عبّاس از
رسول خدا ص روایت نموده که آنحضرت فرمود کسیکه
شب عاشورا چهار رکعت نماز در آخر شب آن بجا آورد
و در هر رکعتی یک الحمد و ده آیة الکرسی و ده مرتبه
قل هو الله احد و ده مرتبه قل اعوذ برب الفلق

وده مرتبه قل اعوذ برب الناس بخواند پس چون سلام دهد صد مرتبه قل هو الله احد بخواند آنگاه آنحضرت فضیلت بسیار برای این عمل نقل نموده که جای بیان آن اینست

دوم از رسول خدا روایت نموده کسیکه در شب عاشورا صد رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت الحمد یکمرتبه و قل هو الله احد سه مرتبه بخواند پس چون از نمازهای خود فارغ شود هفتاد مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ. و در روایت دیگر هفتاد مرتبه استغفار نیز وارد شده

سیم نیز از رسول خدا روایت نموده است که آنحضرت فرمود در این شب چهار رکعت نماز بجا بیاور (هر دو رکعت بیک سلام) در هر رکعت یکمرتبه الحمد و پنجاه مرتبه قل هو الله احد چون از نماز فارغ شوی خدا را بسیار یاد کن و بسیار بر رسول خدا درود بفرست و باندازهٔ که ممکن باشد بر دشمنان آنها لعن کن میگویم این نماز مطابق است با نماز حضرت امیرالمومنین علیه السلام که

فضیلت بسیار برای آن وارد شده است

سید در اقبال از رسول خدا روایت نموده که صد

رکعت نماز در این شب بخواند (هر دو رکعت بیک سلام) در

هر رکعتی بعد از الحمد سه مرتبه قل هو الله احد بخواند

چون از نمازهای خود فارغ شود هفتاد مرتبه بگوید

سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ آنگاه

حضرت برای این نماز فضیلت بسیار فرمود و در اقبال آنرا

نقل نموده و از جمله اعمال شب عاشورا خواندن دعائی است

که سید در اقبال از کتاب ریاض آنرا نقل نموده دعا این است

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ يَا اَللهُ يَا رَحْمٰنُ يَا اَللهُ يَا رَحْمٰنُ

يَا اَللهُ يَا رَحْمٰنُ يَا اَللهُ يَا رَحْمٰنُ يَا اَللهُ يَا رَحْمٰنُ

يَا اَللهُ يَا رَحْمٰنُ يَا اَللهُ يَا رَحْمٰنُ يَا اَللهُ يَا رَحْمٰنُ

يَا اَللهُ يَا رَحْمٰنُ يَا اَللهُ يَا رَحْمٰنُ يَا اَللهُ يَا رَحْمٰنُ

وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْوَضِيْئَةِ الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ

الْكَبِيْرَةِ الْكَثِيْرَةِ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْعَزِيْزَةِ

الْمَنِيْعَةِ يَا اَللهُ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْكَامِلَةِ

التَّامَّةِ يَا اَللهُ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْمَشْهُوْرَةِ الْمَشْهُوْدَةِ

لَدَيْكَ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِي
لَا يَنْبَغِي لِشَيْءٍ اَنْ يَتَسَمّٰى بِهَا غَيْرُكَ يَا اَللّٰهُ وَ
اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِي لَا تُرَامُ وَلَا تَزُوْلُ يَا اَللّٰهُ
وَاَسْئَلُكَ بِمَا تَعْلَمُ اَنَّهُ لَكَ رِضًا مِنْ اَسْمَائِكَ يَا اَللّٰهُ
وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِي سَجَدَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ دُوْنَكَ
يَا اَللّٰهُ وَاَسْأَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِي لَا يَعْدِلُهَا عِلْمٌ
وَلَا قُدْسٌ وَلَا شَرَفٌ وَلَا وَقَارٌ يَا اَللّٰهُ وَاَسْأَلُكَ
مِنْ مَسَائِلِكَ بِمَا عَاهَدْتَ اَوْفَى الْعَهْدِ اَنْ تُجِيْبَ
سَائِلَكَ بِهَا يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ بِالْمَسْأَلَةِ الَّتِي
اَنْتَ لَهَا اَهْلٌ يَا اَللّٰهُ وَاَسْأَلُكَ بِالْمَسْأَلَةِ الَّتِي
تَقُوْلُ لِسَائِلِهَا وَذَاكِرِهَا سَلْ مَا شِئْتَ فَقَدْ
وَجَبَتْ لَكَ الْاِجَابَةُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ
يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ وَ
اَسْأَلُكَ بِجُمْلَةِ مَا خَلَقْتَ مِنَ الْمَسَائِلِ الَّتِي لَا
يَقْوٰى بِحَمْلِهَا شَيْءٌ دُوْنَكَ يَا اَللّٰهُ وَاَسْأَلُكَ
مِنْ مَسَائِلِكَ بِاَعْلَاهَا عُلُوًّا وَاَرْفَعِهَا رِفْعَةً
وَاَسْنَاهَا ذِكْرًا وَاَسْطَعِهَا نُوْرًا وَاَسْرَعِهَا
نَجَاحًا وَاَقْرَبِهَا اِجَابَةً وَاَتَمِّهَا تَمَامًا وَاَكْمَلِهَا

كَمَا لَا وَكُلُّ مَسَائِلِكَ عَظِيمَةٌ يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ
بِمَا لَا يَنْبَغِي اَنْ يُسْأَلَ بِهِ غَيْرُكَ مِنَ الْعَظَمَةِ وَ
الْقُدْسِ وَالْجَلَالِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالشَّرَفِ وَالنُّورِ
وَالرَّحْمَةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْاِشْرَافِ وَالْمَسْأَلَةِ وَ
الْجُودِ وَالْعَظَمَةِ وَالْمَدْحِ وَالْعِزِّ وَالْفَضْلِ
الْعَظِيمِ وَالرَّوَاجِ وَالْمَسَائِلِ الَّتِي بِهَا تُعْطِي
مَنْ تُرِيدُ وَبِهَا تُبْدِئُ وَتُعِيدُ يَا اَللّٰهُ وَاَسْأَلُكَ
بِمَسَائِلِكَ الْعَالِيَةِ الْبَيِّنَةِ الْمَحْجُوبَةِ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ دُونَكَ يَا اَللّٰهُ وَاَسْأَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْمَخْصُوصَةِ
يَا اَللّٰهُ وَاَسْأَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْجَلِيلَةِ الْكَرِيمَةِ
الْحَسَنَةِ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا اَللّٰهُ يَا عَظِيمُ يَا عَزِيزُ
يَا كَرِيمُ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ يَا اَللّٰهُ يَا
رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ اَسْأَلُكَ بِمُنْتَهَى اَسْمَائِكَ الَّتِي
مَحَلُّهَا فِي نَفْسِكَ يَا اَللّٰهُ وَاَسْأَلُكَ بِمَا سَمَّيْتَ بِهِ
نَفْسَكَ مِمَّا لَمْ يُسَمِّكَ بِهِ اَحَدٌ غَيْرُكَ يَا اَللّٰهُ
وَاَسْأَلُكَ بِمَا لَا يُرٰى مِنْ اَسْمَائِكَ يَا اَللّٰهُ وَ
اَسْأَلُكَ مِنْ اَسْمَائِكَ بِمَا لَا يَعْلَمُهُ غَيْرُكَ يَا
اَللّٰهُ وَاَسْأَلُكَ بِمَا نَسَبْتَ اِلَيْهِ نَفْسَكَ مِمَّا

تُحِبُّهُ يَا اَللّٰهُ وَ اَسْأَلُكَ بِجُمْلَةِ مَسَائِلِكَ الْكِبْرِيَاءِ وَبِكُلِّ مَسْأَلَةٍ وَجَدْتَهَا حَتّٰى يَنْتَهِيَ اِلَى الْاِسْمِ الْاَعْظَمِ يَا اَللّٰهُ وَ اَسْأَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْحُسْنٰى كُلِّهَا يَا اَللّٰهُ وَ اَسْأَلُكَ بِكُلِّ اِسْمٍ وَجَدْتُهُ حَتّٰى يَنْتَهِيَ اِلَى الْاِسْمِ الْاَعْظَمِ الْكَبِيْرِ الْاَكْبَرِ الْعَلِيِّ الْاَعْلٰى وَهُوَ اسْمُكَ الْكَامِلُ الَّذِيْ فَضَّلْتَهُ عَلٰى جَمِيْعِ مَا تُسَمّٰى بِهٖ نَفْسَكَ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيْمُ اَدْعُوْكَ وَ اَسْأَلُكَ بِحَقِّ هٰذِهِ الْاَسْمَاءِ وَتَفْسِيْرِهَا فَاِنَّهٗ لَا يَعْلَمُ تَفْسِيْرَهَا اَحَدٌ غَيْرُكَ يَا اَللّٰهُ وَ اَسْأَلُكَ بِمَا لَا اَعْلَمُ وَلَوْ عَلِمْتُهٗ سَأَلْتُكَ بِهٖ وَبِكُلِّ اِسْمٍ اِسْتَأْثَرْتَ بِهٖ فِيْ عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَاَمِيْنِكَ عَلٰى وَحْيِكَ وَاَنْ تَغْفِرَ لِيْ جَمِيْعَ ذُنُوْبِيْ وَتَقْضِيَ لِيْ جَمِيْعَ حَوَائِجِيْ وَتُبَلِّغَنِيْ اٰمَالِيْ وَتُسَهِّلَ لِيْ مَحَابِّيْ وَتُيَسِّرَ لِيْ مُرَادِيْ وَتُوْصِلَنِيْ اِلٰى

بُغيتي سريعاً عاجلاً وترزقني رزقاً واسعاً و
تفرج عني همّي وغمّي وكربي يا ارحم الراحمين

مؤلف گوید آنچه معهود از روایات است آنست که
تفکیک بین محمد و آل م در صلوات نباید بشود و
در عبارت دعا نامی از آل در صلوات برده نشده است
ممکن است در موقع استنساخ ساقط کردیده لذا
بهتر آنست که بعد از کلمه علی وحیك وعلی اهل بیته
نیز گفته شود

اما روز دوازدهم که روز عاشورا است پس روز
حزن و مصیبت محمد و آل محمد است روزے است که
فرزند رسول خدا م و اولاد و یاوران اورا بالب تشنه
شهید نمودند روز عاشورا روزے است که خانواده
پیغمبر را از کوچک و بزرگ اسیر کردند و آنروزے است
که خیمه هاے آنهارا آتش زدند اموالشان را تاراج
بردند روز عاشورا روزے است که بنی امیه و سپاه کوفه و
شام بر کوچک و بزرگ خانواده رسالت رحم نکردند
روز عاشورا روزے است که بنی امیه دیانت را متزلزل ساختند
در آنروز بود که آفتاب منکسف گردید هوا تیره و

تاریک شد خون و باران باریدن گرفت

علماے سنت و شیعه ایاتی نقل نموده اند که در روز عاشورا واقع گردیده که بزرگی مصیبت و اهمیت واقعات روز عاشورا رامیرساند

ابن اثیر که از علماے سنت و بزرگان اهل تاریخ است در کتاب کامل جزچهارم صفحه ۳۷ روایت نموده که بعد از شهادت امام حسینؑ مردم مدت دو[2] ماه یا سه[3] ماه از طلوع افتاب تا بلند شدن آن باندازه دیوارها را سرخ رنگ میدیدند چنانیکه بخون آلوده شده بود

و نیز احمد بن حجر حنفی هیتمی مکّی که از بزرگان محدّثین علماے سنت و جماعت بوده در کتاب صواعق المحرقه صفحه ۱۱۹ که در سال ۱۳۰۸ھ در مصر چاپ شده از کتاب دلائل النبوة ابونعیم حافظ از دیگرے روایت نموده که چون حسین بن علیؑ کشته شد خون تازه خالص از اسمان باریدن گرفت و چون صبح نمودیم چاهها و کوزه هاے اب را از خون مملو یافتیم و نیز روایت نموده از جمله ایاتی که در ان روز ظاهر گردید اسمان باندازه تاریک شد که ستارگان در روز دیده شدند و هیچ

سنگی برداشته نمی شد مگر آن که در زیر آن خون خالص
می یافتند و نیز روایت نموده که از برای قتل حسینؑ
آسمان سرخ شد آفتاب گرفت و باندازهٔ تاریک گردید
که در نیمهٔ روز ستارگان ظاهر شدند مردم گمان بردند
که قیامت برپا گردید وهم روایت نموده که پس از
شهادت انحضرت تا هفت روز دیوارها سرخ
و از شدت سرخی چون پارچه های رنگین دیده
میشد و ستارگان بهم میخوردند و از ابن سیرین
روایت نموده که در اثر واقعهٔ شهادت حسینؑ دنیا
سه روز تاریک گردید و سرخی در آسمان ظاهر شد
و از ابوسعید روایت نموده که در دنیا هیچ سنگی در آنروز
برداشته نمیشد مگر آنکه زیر آن خون تازه خالص دیده
میشد و از آسمان خون باریدن گرفت و آثار آن در
لباسها تا پاره شدن آن باقی ماند و باز از ثعلبی و
ابونعیم روایت نموده که باران وخون باریدن گرفت
و در روایت دیگر میگوید که بر خانه ها و دیوارها در
خراسان و شام و کوفه بارشی چون خون باریدن گرفت
وچون سر حسینؑ را در خانه زیاد[1] وارد نمودند از

(۱) معلوم ست که مقصود ابن زیاد است ولی ممکن است در استنساخ ابن ساقط شده باشد -

دیوارها خون جاری میگردید ونیز ابن حجر نامبرده از ثعلبی روایت نموده که (در اثر کشته شدن حسینؑ) اسمان بگریست وگریستن او سرخی واست وهم میگوید که غیر او روایت نموده اند که پس از کشته شدن حسینؑ آفاق آسمان سرخ گردید پس همیشه سرخی بعد از آن باقی خواهد ماند از ابن سیرین نقل نموده است که پیش از کشته شدن حسینؑ سرخی که با شفق است نبوده است واز ابن سعد نقل نموده که این سرخی قبل از کشته شدن حسینؑ در آسمان دیده نمیشد و نیز دیگران از علمای سنّت راجع بواقعات طف و شهادت امام حسینؑ وآیات روز عاشورا وگریستن پیغمبرؐ وعلیؑ وفاطمهؑ برای شهادت حسینؑ از همان زمان کودکی وی وگرفتن انحضرت باعجاز خاک از کربلا ودادن آنرا بام سلمه وخون شدن آن در روز عاشورا وگریستن بعضی از صحابه وتابعین بر شهادت انحضرت وغیره که گنجایش بیان آن نیست بسیار روایت نموده اند که بزرگی واقعه ولزوم عزاداری و حزن وگوفتن ماتم رابرای انحضرت می رسانند

شیخ

شیخ عبدالقادر گیلانی[۱] که از عرفائے اهل سنت است در
غنیه جزء دوّم صفحه ۱ء نقل نموده که از ام سلمه روایت شده
است روزے رسول خدا م در منزل من میبود و حسین ع
براو وارد شد و من از طرف دربانها نظر میکردم حسین ع
را بر سینه پیغمبر صلے الله علیه وسلم یافتم و در دست
پیغمبر پارهٔ گل میبود و اشکهای حضرت ریزان بود
پس چون حسین بیرون شد وارد گردیدم عرض
کردم پدر و مادرم فدای تو باد یا رسول الله چون
وارد شدم در دست تو پارهٔ گل یافتم و تو گریان بودی
پیغمبر فرمود چون بوجود حسین شادان بودم و
او بر سینه من بازی میکرد که جبرئیل فرود آمد و این
گل را که حسین بران کشته می شود بمن داد پس از این رو
گریان شدم باز در غنیه صفحه ۲ء ج ۲ روایت نموده
که روزیکه حسین بن علی رضی الله عنهما را شهید
کردند هفتاد هزار فرشته بر قبر او فرود آمدند و
مشغول گریستن هستند تا روز قیامت

(۱) ولادت شیخ در ۴۷۱ھ و فاتش در سنه ۵۶۱ھ در
بغداد واقع گردید۔

احمد بن حجر حنفی در صواعق المحرقہ ص ۱۱۸ روایاتی نقل نموده کہ خلاصہ ان اینست کہ جبرئیل بر رسول خدا ص نازل گردید وخبر از شهادت امام حسین ع داد وزمین کربلا را بان حضرت نشان داد آنگاه مشتی از خاک کربلا برگرفت وبان حضرت داد رسول خدا ص بام سلمہ فرمود این خاک از تربت زمینی است کہ حسین دران کشتہ می شود پس گاهی کہ این خاک خون گردید بدان کہ حسین کشتہ شده است ام سلمہ آن خاک را در شیشۂ نهاد و در نزد خود ان را نگاه داشت پس چون روز شهادت امام حسین ع شد ان تربت خون گردید ونیز از ابن سعد از شعبی روایت نموده کہ علی رضی اللہ عنہ هنگام روانگی بطرف صفین از کربلا گذارش افتاد چون بده نینوا رسید از نام آن زمین پرسش نمود چون گفتند نام ان زمین کربلا است انحضرت باندازه گریست کہ زمین از اشک دیده او تر گشت آنگاه فرمود کہ داخل شدم بر رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم او را گریان دیدم گفتم چہ چیز تو را بگریه در آورد گفت جبرئیل نزد من بود وخبر داد بمن کہ بموضعی

در شاطئ الفرات که انرا کربلا گویند فرزند من حسین
دران کشته میشود انگاه جبرئیل مشتی از خاک ان
زمین برگرفت و من انرا بوئیدم پس نتوانستم خود داری
کنم اشك از دیده هایم سرازیر شد و نیز در همان
صفحه روایت کرده که چون علیؑ گذر کرد بزمین قبر
حسینؑ فرمود که درین عرصه جوانانی از ال محمّد
کشته می شوند که برانها خواهد گریست زمین و آسمان
و همچنین از عایشه امدن جبرئیل و گرفتن تربت
از زمین کربلا نیز روایت نموده و نیز از ترمذی
روایت نموده که ام سلمه رسول خدا را در خواب
گریان دید و سر و موی چهره اش بخاک الوده بود
ان حضرت بام سلمه فرمود که حسین کشته شد
مؤلف گوید که این خواب بر حسب برخی از روایات
در روز عاشورا رخ داده پس ازاینجا باید فهمید که
گریستن بر حسین علیه السّلام تأسّی برسول خداؐ
است و پیروی انحضرت نمودن چنانیکه خداوند
در قران میفرماید ولکم فی رسول الله اسوةٌ
حسنة بر هر مسلمان لازم است بس همچنانیکه

حضرتش بر حسین محزون و گویان شد بر امت نیز لازم
است که متابعت انجناب نمایند و از گریستن بر انحضرت
خود داری نکنند و روز عاشورا را اهمیت دهند و
روز غم گیرند روان پیغمبر خدا و ائمه هدی را در اثر
ان خوشنود کنند لیکن متاسفانه برعکس دیده میشود
که بسا از اقوام اسلامی اند که روز عاشورا را هیچ اهمیت
ندهند بلکه آنروز را روز سرور و شادی خود گیرند
و با آنکه از طریق سنت روایات معتبره وارد گردیده
که پیغمبرؐ برای حسینؑ گریست غمین و محزون شد
و بروایت صاحب صواعق المحرقه وغیره ام سلمه در روز
عاشورا پیغمبر را در خواب گریان و گرد آلود دید و
در صفحهٔ ۱۱۹ مینویسند وکذلک راه ابن عبّاس
نصف النهار اشعث اغبر بیده قارورة فیها دم
یلتقطه فسأله فقال دم الحسینؑ واصحابه
و همچنین شمارهٔ از صحابه و تابعین بودند که انروز
بر حسینؑ گریستند و برائے مظلومیت اهل بیت
رسول خداؐ غمین و محزون گردیدند برخلاف
ان شمارهٔ از مردم آنروز را روز خوشی و سرور خود

قرار دارند سرمه کشیدن درآن را مخصوصاً سرمهٔ اثمد را در روز عاشورا مستحب گفتند شیخ گیلانی در غنیه ج ۲ صفحه ۵۹ آن را مستحب نقل نموده و فضائل بسیار برای روز عاشورا نقل کرده فضیلت فرح وسرور درآن را بیان نموده[1] باآنکه حاکم که از بزرگان علماء ومحدثین اهل سنت است اثمد را از موضوعات شمرده ومیگوید من بری هستم از جویبر (شاید راوی حدیث باشد) ونیز صاحب صواعق المحرقه[2] حنفی در صفحه ۱۱۲ و ۱۱۳ خیلی از فضائل روز عاشورا را از موضوعات ودروغ شمرده ونیز سرمه کشیدن با ثمد را از موضوعات شمرده واز حاکم نقل نموده که انوا بدعت دانسته انگاه میگوید ومن ثمّ اورده ابن الجوزی فی الموضوعات من طریق الحاکم روایات موضوعه ودروغ از همان قرن اوّل اسلامی برای تخریب اسلام ومذهب حق علی گردید هزاران حدیث دروغ برای ازبین بردن مناقب و فضائل اهل بیت درست نموده وبین مردم انتشار میدادند و صدها هزار درهم ودینار برای این کار ناستوده صرف نمودند

(۱) نقل از مجلهٔ الهدایة صادره از استان جزء دوم سال هفتم صفحهٔ ۶۴ از در احادیث موضوعه تاریخ نقل ۱۳۴۲ هجری بوده

(۲) احمد بن حجر هیتمی است که در سنه ۹۷۳ از دنیا رفته

(۱)
ابن ابی الحدید حنفی در شرح نهج البلاغۀ جلد اول صفحه ۳۶۱
نقل کرده که معاویة بن ابی سفیان بسمرة ابن جندب (صحابی)
صدهزار بذل نموده که آیۀ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللهَ عَلٰى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ
اَلَدُّ الْخِصَامِ وَاِذَا تَوَلّٰى سَعٰى فِي الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ
فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ (۲)
را روایت نماید که
در بارۀ علی علیه السلام نازل شده و آیۀ شریفۀ وَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاةِ اللهِ (۳) را روایت
نماید که در بارۀ ابن ملجم نازل گردیده سمره قبول ننمود
معاویه بوی دویست هزار درهم داد قبول نکرد باز هم
زیاد نمود که بوی سیصد هزار درهم میدهد زیر بار نرفت
اخیر چون چهارصد هزار درهم باو داد قبول کرد و

(۱) متوفی در ۵۵ه هجری (۲) سورة البقره آیه ۲۰۱ (۳) سورة البقره آیه ۲۰۴ در شب هجرت که علیؑ برای جان نثاری بجای پیغمبر خوابید این آیه شریفه در شان آنحضرت فرود آمد و در این باب از طریق سنت و شیعه روایتها رسیده چنانکه علامه بحرانی سید هاشم در غایة المرام باب ۴۵ و ۴۶ بیست و دو حدیث از طریق عامه و خاصه در این باب نقل نموده (سید هاشم مذکور مؤلف تفسیر برهان و غیره میباشد در سنه ۱۱۰۹ هـ وفات نموده

نیز در صفحه ۳۵۸ میگوید معاویه جماعتی از صحابه و تابعین را معیّن نموده بود که احادیث قبیحه درباره امیرالمومنین علیؑ وضع کنند از جملهٔ آنها بود ابوهریره وعمرو بن العاص ومغیرة ابن شعبه واز تابعین عروة بن زبیر ونیز در شرح مذکور جلد سوم صفحه ۱۵ و ۱۶ ودر جلد چهارم صفحه ۳۵۸ نیز شرحی از وضّاعین حدیث ودروغگویان را برخلاف علیؑ واهل بیت را نیز نقل نموده اینها همه برای تقرب سلطنت ودرهم ودینار بود از حافظ سیوطی نقل شده است که در ایّام بنی امیّه هفتاد هزار منبر میبود که برآن لعن بر علیؑ مینمودند واز جملهٔ ارجوزهٔ احمد حفظی شافعی است که از او نقل شده است اینست قدکان فی ماجعلوه سنّه سبعون الف منبرًا وعشره من فوقهن یلعنون حید ره -
مخصوصاً بعد از شهادت حضرت سیّد الشهداءؑ بجهة انکه اعمال زشت بنی امیّه پوشیده شود برای روز عاشورا فضائل بسیار نقل نموده وانرا عید گرفتند ومردم را وادار بر فرح وسرور مینمودند شادی وفرح درآن را از سنّت اسلام نقل میکردند وچه بسا از مسلمانان که

بے خبر از حقیقت بوده پیروی انها نموده روح امویت
را زنده داشتند صاحب روضات الجنات مینویسد که
مردم اندلس روز عاشورا سرهاے حیوانات را بر نیزه
نموده و بر در خانها بعنوان سرور و خوشی گردش نموده
و خوانندگی میکردند معلوم است در اثر این کردارهاے زشت
بود که خداوند ان مردم را از میان برد و اثری از انها
روی زمین باقی نگذاشت حیف است که انسان بگوید
که من دوستم ولی کرده اش کرده دشمنان باشد با انکه
تولے و تبرا امرے است عقلی یعنی هر گاه انسان دوست
دارد باید دوست بدارد انچه را که دوست او بخواهد
و دشمن بدارد انچه را که دوست او دشمن بدارد چگونه
برای مسلمان سزاوار است که در روز شهادت فرزند پیغمبر و اسیرے
اهل بیت ان حضرت اظهار مسرت کند با انکه اتفاقے سنت
و شیعه است که پیغمبر اکرم امر بمحبت اهل بیت نمود
ایهٔ تطهیر و ایات دیگر در شأن انها نازل گردید و
مکرر برای حسین ع گریست و سفارش انان را بامت
خود نمود مسلمانان روز عاشورا را که بزرگترین مصائب
اسلامی در آن واقع شده روز عید و سرور گیرند و

کردهای زشت دران کنند و بر دوستان اهل بیت پیغمبر
که دران روز برای خوشنودی خدا و رسول از جهت یاد
نمودن شهادت حضرت حسین ع نوحه سرائی کنند اعتراض
نمایند با انکه طبیعی است زنده داشتن اثار بزرگان و
نمایندگان دیانت رویۂ تمامی اقوام و ملل عالم است
کسانیکه خود را از امت حضرت خاتم الانبیاء داشند و
حس اسلامی در نهاد آنها موجود است و محبت خانوادہ
رسالت را دارند البته پیروی انحضرت کنند خوشنود
شوند درجائیکه خدا و رسول خوش میشوند و غمگین شوند درجائیکه
رسول خدا غمین و محزون میگردد محبت رسول خدا
با اهل بیت علیهم السلام و مراتب علاقۂ حضرتش بانها
معلوم چنانیکه برحسب روایت صاحب صواعق المحرقه
صفحه ۹۳ درباره انها فرمود اللهم انهم منی و انا منهم
یعنی خدایا انها از من و من از انها میباشم و نیز انعالم حنفی
در ص ۹۴ روایت نموده و اخرج احمد انه صلی الله
علیه و سلم اخذ بید الحسنین و قال من احبّنی
واحبّ هذین و اباهما و امهما کان معی فی درجتی
یوم القیامة یعنی پیغمبر ص دست حسنین ع را گرفت و

فرموده هر که دوست دارد این هر دو پسر و پدر و مادر انها را در قیامت در درجه من با من خواهد بود پس با این گونه روایات وارده از طریق سنت و شیعه درباره حسینؑ سزاوار است که مسلمانان بمقتضای علاقه و محبت که به پیغمبر خود دارند آثار آنرا ظاهر کنند و همیشه یاد از مظلومیت حضرت امام حسینؑ و سائر اهل بیت پیغمبر نمایند مخصوص روز عاشورا روز حزن و ماتم گیرند و بگریستن و زاری مشغول شوند تا که خداوند ذکر کرده انها خوشنود شود و بشفاعت پیغمبر اکرم داخل بهشت شوند چنانکه در روایات مشهوره است که حضرت رسول خداؐ بفاطمهؑ فرمود ای فاطمه زنهای امت من گریه کنند بر زنهای اهل بیت من و مردهای امت من گریه کنند بر مردهای اهلبیت من و هر ساله نسل بعد از نسل عزای فرزند مرا تجدید کنند پس چون قیامت برپا شود تو از برای زنها شفاعت کنی و من مردان را شفاعت کنم و هر کس از انها بگوید بر مصیبتهای حسین میگیرم دست او را و داخل بهشت مینمایم ای فاطمه هر چشمی در قیامت گریان است مگر چشمی که بگرید بر مصیبتهای حسینؑ پس آنچشم شادان و خندان بنعیم خواهد بود پس مناسب است که شیعیان بلکه سائر مسلمانان در این روز چون مصیبت زدگان روز خود را بسر برند

وبر انحضرت بگریند وترک کارهاے خود نمایند۔ از امالی
صدوق ازحضرت رضاء روایت شده که فرموده که ترک
کند در روز عاشورا سعی در حوائج خود را خداوند حوائج
دنیا واخرت او را براورد وهرکه روز عاشورا را روز اندوه
وگریۂ خویش قرار دهد خدا قیامت را روز فرح وسرور او
گرداند
ودیده اش بسبب ما در بهشت روشن شود وکسیکه روز
عاشورا را روز برکت نامد واز برای منزل خود دران روز
چیزے ذخیره کند خدا آن ذخیره را برا ومبارک نگرداند
ودر روز قیامت با یزید وعبید الله بن زیاد وعمر بن سعد
محشور شود صالح بن عقبه از یزید رخود از امام باقر
علیه السلام روایت نموده که انحضرت فرمود اگر میتوانی
دران روز براے حاجت خود نروے پس ترک مکن چه
آنروز روز نحسے است که حاجت مؤمن دران براورده
نمی شود وهرگاه حاجت براورده شود مبارک نخواهد بود
ودران کار روشد نخواهد بود ونباید کسی از شما در انروز
در منزل خود ذخیره کند پس کسیکه دران روز چیزے
ذخیره کند از براے او واهل او مبارک نخواهد بود

حضرت اجر و ثواب زیارت و ترک سعی حوائج در روز
عاشورا را بیان میفرماید در کتب مبسوطه مشروحاً
امده است پس بر مسلمانان لازم است که روز عاشورا را
روز کار ندانند و از کار کناره گیرند و مشغول عزاداری
شوند و اهل خانه خود را نیز امر بعزاداری کنند مخصوصاً
دوستان اهل بیت را لازم است بعسمی مشغول عزاداری
شوند که در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود قیام
میکنند بدون قصد روزه در انروز از خوردن و آشامیدن
امساک کنند و پس از عصر بتربت یا آب و یا غیر ان
افطار کنند و اما روزهٔ روز عاشورا بقصد تبرّک و
خوشنودی چنانیکه روبّیه بنی امیه بود حرام است

در بیان اعمال روز عاشورا

واما روز عاشورا پس ازبراے آن چند عمل است که
بجا اوردن ان مستحب است اوّل امساک نمودن تا بعد از
عصر بدون نیّت روزه چنانیکه بان اشاره رفت و
هنگام عصر بتربت یا آب افطار کنند وبعد از عصر
بود که عمر بن سعد بر اهل بیت رسالت و اطفال کوچک

انان که از گرمی هوا و تشنگی میسوختند اب را باز کرده پس چقدر مناسب است که در هنگام نوشیدن آب از لب تشنه انحضرت یاد شود و بر کشندگان انحضرت لعنت فرستند در کامل الزیارت تالیف ابن قولویه ابو القاسم جعفر بن محمد بن جعفر بن موسی بن قولویه القمی (۱) استاد شیخ مفید طاب الله ثراهما سند را بداود رقی میرسانند که او گفت

بودم نزد امام صادق ع که انحضرت اب طلب نمود و آشامید پس از اشامیدن دیدم که چشمان انحضرت مملو از اشک گردیده و سر از یر شد پس ازان حضرت فرمود خدا لعنت کند کشندگان حسین ع را پس نیست هیچ بندهٔ که بیاشامد اب را و حسین را یاد کند و لعنت کند کشندگان او را مگر انکه خداوند مینویسد برامے او صد هزار نیکی و از او دور میکند صد هزار گناه و بلند

---

(۱) ابن قولویه صاحب کامل الزیارة در سنه ۳۶۷ ھ وفات نموده و در کاظمین پائین پاے حضرت موسی بن جعفر علیهم السلام مدفون است و در جانب او است قبر شیخ مفید و اما ابن قولویه که در قم نزدیک بقعه علی بن بابویه مدفون است پس پدر این شیخ محمد بن قولویه است

میکند برای او صد هزار درجه و چنان است که آزاد نموده باشد صد هزار بنده و محشور نماید خدا او را در روز قیامت خوشدل

دوم هزار مرتبه بر قاتلان انحضرت لعنت فرستادن و بگوید اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلَامُ در حدیث صحیح از حضرت امام رضاؑ وارد شده که ان حضرت فرمود اگر خواهی که در غرفه‌های بهشت با حضرت رسول و آل او باشی پس لعنت کن بر قاتلان حسینؑ و اگر خواهی ثواب شهیدان کربلا را داشته باشی هرگاه مصیبت انحضرت را یاد کنی بگو یَا لَیْتَنِیْ کُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوْزُ فَوْزًا عَظِیْمًا یعنی ای کاش می بودم با آنها پس رستگاری می یافتم رستگاری بزرگ

سیم تعزیت دادن بیکدیگر در اتروز بهر زبانی که ممکن شود مستحب است.

از حضرت امام محمد باقرؑ روایت شده که در مصیبت انحضرت بگویند عَظَّمَ اللّٰهُ اُجُوْرَنَا وَ اُجُوْرَکُمْ بِمُصَابِنَا بِالْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلَامُ وَجَعَلَنَا وَ اِیَّاکُمْ مِنَ الطَّالِبِیْنَ لِثَارِهٖ مَعَ وَلِیِّهِ الْاِمَامِ

اَلْمَهْدِیِّ مِنْ اٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ مؤلف

گویدا اگر کسی نتواند الفاظ انرا بگوید بترجمه ان اکتفا

میتوان کرد واگر تمام را نمیتواند بگوید بهر اندازهٔ که

ممکن باشد عمل مستحب نموده است

چهارم خواندن هزار مرتبه سوره توحید است که

در حدیث وارد گردیده که هرکس در این روز هزار مرتبه

سوره توحید بخواند خداوند بسوے او نظر نماید بنظر

رحمت۔

پنجم دعائی است که سید بن طاوس در اقبال انرا نقل

نموده که در صبح عاشورا آنرا میخوانی و دعا اینست

سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ

اَکْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ

سُبْحَانَ اللّٰهِ اٰنَاءَ اللَّیْلِ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ

سُبْحَانَ اللّٰهِ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ سُبْحَانَ اللّٰهِ

حِیْنَ تُمْسُوْنَ وَحِیْنَ تُصْبِحُوْنَ وَلَهُ الْحَمْدُ

فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِیًّا وَحِیْنَ

تُظْهِرُوْنَ یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَیُخْرِجُ

الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَیُحْیِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ
عَمَّا يَصِفُوْنَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِيْنَ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا
وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلِيٌّ مِّنَ
الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيْرًا اَعْدَدَ كُلِّ شَيْءٍ وَمِلْأَ كُلِّ شَيْءٍ
وَاَضْعَافَ ذٰلِكَ اَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً اَبَدًا
سَرْمَدًا كَمَا يَنْبَغِيْ لِعَظَمَتِهٖ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ
وَالْمَلَكُوْتِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوْتِ
سُبْحَانَ الْحَيِّ الَّذِيْ لَا يَمُوْتُ سُبْحَانَ الْقُدُّوْسِ
سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّوْمِ
سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْاَعْلٰى سُبْحَانَهٗ وَتَعَالٰى
سُبْحَانَ اللّٰهِ سُبُّوْحٌ قُدُّوْسٌ رَبُّ الْمَلٰئِكَةِ
وَالرُّوْحِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَصْبَحْتُ فِيْ مِنَّةٍ وَ
نِعْمَةٍ وَّعَافِيَةٍ فَاَتْمِمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ يَا اللّٰهُ
وَمِنَّكَ وَعَافِيَتَكَ وَارْزُقْنِيْ شُكْرَكَ اَللّٰهُمَّ
بِنُوْرِ وَجْهِكَ اهْتَدَيْتُ وَبِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْتُ

وَبِنِعْمَتِكَ اَصْبَحْتُ وَاَمْسَيْتُ اَصْبَحْتُ
اُشْهِدُكَ وَكَفٰى بِكَ شَهِيْدًا وَاُشْهِدُ
مَلٰئِكَتَكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَبِجَمِيْعِ خَلْقِكَ
وَسَمَائِكَ وَاَرْضِكَ وَجَنَّتِكَ وَنَارِكَ بِاَنَّكَ
اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ
لَكَ وَاَنَّ مَا دُوْنَ عَرْشِكَ اِلٰى قَرَارِ اَرْضِكَ
مِنْ مَعْبُوْدٍ دُوْنَكَ بَاطِلٌ مُضْمَحِلٌّ وَاَشْهَدُ
اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُوْلُكَ وَاَنَّ السَّاعَةَ
اٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَاَنَّكَ بَاعِثُ مَنْ فِي
الْقُبُوْرِ اَللّٰهُمَّ فَاكْتُبْ شَهَادَتِيْ هٰذِهٖ عِنْدَكَ
حَتّٰى اَلْقَاكَ بِهَا وَقَدْ رَضِيْتَ عَنِّيْ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا تَضَعُ لَكَ
السَّمٰوَاتُ كَنَفَيْهَا وَتُسَبِّحُ لَكَ الْاَرْضُ وَمَنْ
عَلَيْهَا حَمْدًا يَصْعَدُ وَلَا يَنْفَدُ حَمْدًا يَزِيْدُ وَلَا
يَبِيْدُ حَمْدًا سَرْمَدًا لَا اِنْقِطَاعَ لَهٗ وَلَا نَفَادَ
حَمْدًا يَصْعَدُ اَوَّلُهٗ وَلَا يَفْنٰى اٰخِرُهٗ وَلَكَ الْحَمْدُ

عَلَيَّ وَفَوْقِي وَمَعِي وَاَمَامِي وَقَبْلِي وَلَدَيَّ
وَ إِذَا مِتُّ وَفَنِيتُ وَبَقِيتَ يَا مَوْلاَيَ وَ
لَكَ الْحَمْدُ بِجَمِيعِ مَحَامِدِكَ كُلِّهَا عَلَىٰ جَمِيعِ
نَعْمَائِكَ كُلِّهَا وَلَكَ الْحَمْدُ فِي كُلِّ عِرْقٍ سَاكِنٍ
وَفِي كُلِّ اَكْلَةٍ وَشَرْبَةٍ وَلِبَاسٍ وَقُوَّةٍ وَ
بَطْشٍ وَعَلَىٰ مَوْضِعِ كُلِّ شَعْرَةٍ اَللّٰهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ كُلُّهُ وَلَكَ الْمُلْكُ كُلُّهُ وَبِيَدِكَ الْخَيْرُ
كُلُّهُ إِلَيْكَ يَرْجِعُ الْاَمْرُ كُلُّهُ عَلاَنِيَتُهُ
وَسِرُّهُ وَاَنْتَ مُنْتَهَى الشَّأْنِ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ عَلَىٰ حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ
عَلَىٰ عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ يَا بَاعِثَ
الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ يَا وَارِثَ الْحَمْدِ وَبَدِيعَ الْحَمْدِ وَمُنْتَهَى
الْحَمْدِ وَمُبْدَأَ الْحَمْدِ وَفِيَّ الْعَهْدِ صَادِقَ الْوَعْدِ
عَزِيزَ الْجُنْدِ وَقَدِيمَ الْمَجْدِ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ
مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ مُنْزِلَ الْاٰيَاتِ مِنْ فَوْقِ
سَبْعِ سَمٰوَاتٍ مُخْرِجَ مَنْ فِي الظُّلُمَاتِ

إلَى النُّورِ مُبَدِّلَ السَّيِّئاتِ حَسَناتٍ وَ
جاعِلَ الْحَسَناتِ دَرَجاتٍ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
غافِرَ الذَّنْبِ وَقابِلَ التَّوْبِ شَدِيدَ الْعِقابِ
ذَا الطَّوْلِ لا إلٰهَ إلَّا أنْتَ إلَيْكَ الْمَصِيرُ
اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ إذا يَغْشىٰ وَفِي
النَّهارِ إذا تَجَلّىٰ وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ
وَالْأُولىٰ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ نَجْمٍ
فِي السَّمآءِ وَلَكَ الْحَمْدُ بِعَدَدِ كُلِّ مَلَكٍ
فِي السَّمآءِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ قَطْرَةٍ
فِي الْبَحْرِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ أوْراقِ الْأشْجارِ
وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ الْجِنِّ وَالْإنْسِ وَعَدَدَ
الْبَهائِمِ وَالسِّباعِ وَالطَّيْرِ وَلَكَ الْحَمْدُ
عَدَدَ ما فِي جَوْفِ الْأرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ
ما عَلىٰ وَجْهِ الْأرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ
ما أحْصىٰ كِتابُكَ وَأحاطَ بِهِ عِلْمُكَ
وَزِنَةَ عَرْشِكَ حَمْداً كَثِيراً مُبارَكاً فِيهِ

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا تَقُولُ وَعَدَدَ مَا تَعْلَمُ وَعَدَدَ مَا يَعْمَلُ خَلْقُكَ كُلُّهُمْ اَلْاَوَّلُونَ وَالْاٰخِرُونَ وَبِزِنَةِ ذٰلِكَ كُلِّهِ وَعَدَدَ مَا سَمَّيْنَا كُلَّهُ وَاِذَا مِتْنَا وَفَنِيْنَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ انگاه میگوئی اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ ده مرتبه يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ ده مرتبه يَا رَحْمٰنُ يَا رَحْمٰنُ ده مرتبه يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ ده مرتبه يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ ده مرتبه يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ ده مرتبه وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ده مرتبه آمِينَ آمِينَ ده مرتبه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ده مرتبه وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَسَلَّمَ انگاه میگوئی اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتِي فِي كُلِّ كَرْبٍ وَرَجَائِي فِي كُلِّ شَدِيدَةٍ وَاَنْتَ لِي فِي كُلِّ اَمْرٍ نَزَلَ بِي ثِقَةٌ

وَ عُدَّةً كَمْ مِنْ كَرْبٍ يَضْعُفُ فِيهِ الْفُؤَادُ وَ
تَقِلُّ فِيهِ الْحِيلَةُ وَ يَخْذُلُ فِيهِ الْقَرِيبُ وَ
يَشْمَتُ فِيهِ الْعَدُوُّ وَ أَنْزَلْتُهُ بِكَ وَ شَكَوْتُهُ
إِلَيْكَ رَغْبَةً فِيهِ إِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ فَفَرَّجْتَهُ
وَ كَشَفْتَهُ وَ كَفَيْتَنِيهِ فَأَنْتَ وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ
وَ صَاحِبُ كُلِّ حَسَنَةٍ وَ مُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ
فَلَكَ الْحَمْدُ كَثِيرًا وَ لَكَ الْمَنُّ فَاضِلًا اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ سَهِّلْ لِي مِحْنَتِي
وَ يَسِّرْ إِرَادَتِي وَ بَلِّغْنِي أُمْنِيَّتِي وَ أَوْصِلْنِي إِلَى
بُغْيَتِي سَرِيعًا عَاجِلًا وَ اقْضِ عَنِّي دَيْنِي يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ششم از اعمال روز عاشورا عملی است که بسند
صحیح از عبد الله بن سنان روایت شده و از مصباح شیخ
طوسی نقل گردیده و مجلسی در مزار بحار نیز آنرا
روایت نموده که در روز عاشورا حضرت صادق بوی
فرمود بهترین کاری که در این روز بکنی انست که

جامه‌های پاکیزه بپوشی و بندها را بگشائی و آستین‌ها را تا مرفق بالا کنی بروش مصیبت زدگان پس بیرون شوی بسوے بیابان تا جائی که کسی ترا نه بیند و یا آنکه در خانهٔ خالی و جاے خلوتی باشد پس چون روز بالا آید چهار رکعت نماز با خشوع و خضوع و رکوع نیکو بجا آور و بعد از هر دو رکعت سلام بگوے و در رکعت اوّل بعد از حمد سورهٔ قل یا ایها الکفرون را بخوان و در رکعت دویم بعد از حمد سوره قل هو الله احد و در رکعت سوّم بعد از حمد سوره احزاب و در رکعت چهارم بعد از حمد سوره اذا جاءك المنافقون را بخوان و اگر اینها را ندانی هر سورهٔ که خواهی بخوان پس بگردان روے خود را بجانب روضه مقدسهٔ آنحضرت و بخاطر آور شهادت آن امام مظلوم و اقارب و اصحاب آن جناب را آنگاه سلام کنی براو و صلوات فرستی براو و لعنت کنی قاتلان ایشانرا آنگاه فرمود که بعد از آنجائیکه ایستادهٔ چند گام پیش رو و هفت مرتبه بگو اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَیْهِ رَاجِعُوْنَ رِضًا بِقَضَائِہٖ وَتَسْلِیْمًا لِاَمْرِہٖ و فرمود که در جمیع احوال باید محزون و غمناك باشی پس چون

فارغ شوی بجاے خود باز شو و بگو اَللّٰهُمَّ عَذِّبِ
الْفَجَرَةَ الَّذِيْنَ شَاقُّوْا رَسُوْلَكَ وَحَارَبُوْا
اَوْلِيَاۤءَكَ وَعَبَدُوْا غَيْرَكَ وَاسْتَحَلُّوْا مَحَارِمَكَ
وَالْعَنِ الْقَادَةَ وَالْاَتْبَاعَ وَمَنْ كَانَ مِنْهُمْ فَخَبَّ
وَاَوْضَعَ مِنْهُمْ اَوْرَضِيَ بِفِعْلِهِمْ لَعْنًا كَثِيْرًا
اَللّٰهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ
عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَاسْتَنْقِذْهُمْ مِنْ اَيْدِي
الْمُنَافِقِيْنَ الْمُضِلِّيْنَ وَالْكَفَرَةِ الْجَاحِدِيْنَ
وَافْتَحْ لَهُمْ فَتْحًا يَسِيْرًا وَاَتِحْ لَهُمْ رَوْحًا وَ
فَرَجًا قَرِيْبًا وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ عَلٰى
عَدُوِّكَ وَعَدُوِّهِمْ سُلْطَانًا نَصِيْرًا پس
دست بدعا بردار و قصد کن دشمنان آل محمدؐ را و بگو
اَللّٰهُمَّ اِنَّ كَثِيْرًا مِنَ الْاُمَّةِ نَاصَبَتِ الْمُسْتَحْفِظِيْنَ
مِنَ الْاَئِمَّةِ وَكَفَرَتْ بِالْكَلِمَةِ وَعَكَفَتْ عَلَى
الْقَادَةِ الظَّلَمَةِ وَهَجَرَتِ الْكِتَابَ وَالسُّنَّةَ
وَعَدَلَتْ عَنِ الْحَبْلَيْنِ الَّذِيْنَ اَمَرْتَ بِطَاعَتِهِمَا

وَالتَّمَسُّكِ بِهِمَا فَأَمَاتَتِ الْحَقَّ وَحَادَتْ عَنِ
الْقَصْدِ وَمَالَئَتِ الْأَحْزَابَ وَحَرَّفَتِ الْكِتَابَ
وَكَفَرَتْ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاۤئَهَا وَتَمَسَّكَتْ بِالْبَاطِلِ
لَمَّا اعْتَرَضَهَا وَضَيَّعَتْ حَقَّكَ وَاَضَلَّتْ
خَلْقَكَ وَقَتَلَتْ اَوْلَادَ نَبِيِّكَ وَخِيَرَةَ عِبَادِكَ
وَحَمَلَةَ عِلْمِكَ وَوَرَثَةَ حِكْمَتِكَ وَوَحْيِكَ اَللّٰهُمَّ
فَزَلْزِلْ اَقْدَامَ اَعْدَاۤئِكَ وَاَعْدَاۤءِ رَسُولِكَ
وَاَهْلِبَيْتِ رَسُولِكَ اَللّٰهُمَّ وَاَخْرِبْ دِيَارَهُمْ
وَافْلُلْ سِلَاحَهُمْ وَخَالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَفُتَّ
فِي اَعْضَادِهِمْ وَاَوْهِنْ كَيْدَهُمْ وَاضْرِبْهُمْ
بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ وَارْمِهِمْ بِحَجَرِكَ الدَّامِغِ
وَطُمَّهُمْ بِالْبَلَاۤءِ طَمًّا وَغُمَّهُمْ بِالْبَلَاۤءِ غَمًّا
وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا نُكْرًا وَخُذْهُمْ بِالسِّنِينَ وَ
الْمَثُلَاتِ الَّتِي اَهْلَكْتَ بِهَا اَعْدَاۤئَكَ اِنَّكَ
ذُو نِقْمَةٍ مِنَ الْمُجْرِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنَّ سُنَّتَكَ
ضَاۤئِعَةٌ وَاَحْكَامَكَ مُعَطَّلَةٌ وَعِتْرَةَ نَبِيِّكَ

فِي الْأَرْضِ هَائِمَةً اللّٰهُمَّ فَاَعِزَّ الْحَقَّ وَ
اَهْلَهُ وَاقْمَعِ الْبَاطِلَ وَاَهْلَهُ وَمُنَّ عَلَيْنَا
بِالنَّجَاةِ وَاهْدِنَا اِلَى الْاِيْمَانِ وَعَجِّلْ فَرَجَنَا
وَانْظِمْهُ بِفَرَجِ اَوْلِيَاۤئِكَ وَاجْعَلْهُمْ لَنَا
وُدًّا وَاجْعَلْنَا لَهُمْ وَفْدًا اَللّٰهُمَّ وَاَهْلِكْ
مَنْ جَعَلَ يَوْمَ قَتْلِ ابْنِ بِنْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ
وَخِيَرَتِكَ عِيْدًا وَاسْتَهَلَّ بِهٖ فَرَحًا وَمَرَحًا
وَخُذْ اٰخِرَهُمْ كَمَا اَخَذْتَ اَوَّلَهُمْ وَضَاعِفِ
اللّٰهُمَّ الْعَذَابَ وَالتَّنْكِيْلَ عَلٰى ظَالِمِيْ
اَهْلِبَيْتِ نَبِيِّكَ وَاَهْلِكْ اَشْيَاعَهُمْ وَقَادَتَهُمْ
وَاَبِرْ حُمَاتَهُمْ وَجَمَاعَتَهُمْ اَللّٰهُمَّ ضَاعِفْ
صَلَوَاتِكَ وَرَحْمَتَكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلٰى عِتْرَةِ
نَبِيِّكَ الْعِتْرَةِ الضَّاۤئِعَةِ الْخَاۤئِفَةِ الْمُسْتَذَلَّةِ
بَقِيَّةٍ مِّنَ الشَّجَرَةِ الطَّيِّبَةِ الزَّكِيَّةِ الْمُبَارَكَةِ
وَاَعْلِ اللّٰهُمَّ كَلِمَتَهُمْ وَاَفْلِجْ حُجَّتَهُمْ وَاكْشِفِ
الْبَلَاۤءَ وَاللَّاْوَاۤءَ وَحَنَادِسَ الْاَبَاطِيْلِ وَالْعَمٰى

عَنْهُمْ وَثَبِّتْ قُلُوْبَ شِيْعَتِهِمْ وَ
حِزْبِكَ عَلٰى طَاعَتِكَ وَوِلَايَتِهِمْ وَنُصْرَتِهِمْ
وَمُوَالَاتِهِمْ وَاَعِنْهُمْ وَامْنَحْهُمُ الصَّبْرَ عَلٰى
عَلَى الْاَذٰى فِيْكَ وَاجْعَلْ لَهُمْ اَيَّامًا مَّشْهُوْدَةً
وَاَوْقَاتًا مَّحْمُوْدَةً مَّسْعُوْدَةً تُوْشِكُ فِيْهَا
فَرَجَهُمْ وَتُوْجِبُ فِيْهَا تَمْكِيْنَهُمْ وَنَصْرَهُمْ
كَمَا ضَمِنْتَ لِاَوْلِيَآئِكَ فِيْ كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ
فَاِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ
فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِيْنَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا
يَعْبُدُوْنَنِيْ لَا يُشْرِكُوْنَ بِيْ شَيْئًا اَللّٰهُمَّ
فَاكْشِفْ غُمَّتَهُمْ يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ كَشْفَ الضُّرِّ
اِلَّا هُوَ يَا وَاحِدُ يَا اَحَدُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ وَاَنَا
يَا اِلٰهِيْ عَبْدُكَ الْخَآئِفُ مِنْكَ وَالرَّاجِعُ

اِلَيكَ السَّآئِلُ لَكَ الْمُقْبِلُ عَلَيْكَ اللاَّجِئُ
اِلٰى فِنَائِكَ الْعَالِمُ بِاَنَّهٗ لَا مَلْجَأَ مِنْكَ اِلَّآ اِلَيْكَ
اَللّٰهُمَّ فَاقْبَلْ دُعَائِيْ وَاسْمَعْ نِدَائِيْ يَا اِلٰهِيْ
عَلَانِيَتِيْ وَنَجْوَايَ وَاجْعَلْنِيْ مِمَّنْ رَضِيْتَ
عَمَلَهٗ وَقَبِلْتَ نُسُكَهٗ وَنَجَّيْتَهٗ بِرَحْمَتِكَ
اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْكَرِيْمُ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ
اَوَّلًا وَّاٰخِرًا عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّارْحَمْ مُحَمَّدًا وَّاٰلَ
مُحَمَّدٍ بِاَكْمَلِ وَاَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
وَتَرَحَّمْتَ عَلٰى اَنْبِيَآئِكَ وَرُسُلِكَ وَمَلٰٓئِكَتِكَ
وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ بِلَآ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ
وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِيْ وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَاجْعَلْنِيْ يَا
مَوْلَايَ مِنْ شِيْعَةِ مُحَمَّدٍ وَّعَلِيٍّ وَّفَاطِمَةَ
وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَذُرِّيَّتِهِمُ الطَّاهِرَةِ
الْمُنْتَجَبَةِ وَهَبْ لِيَ التَّمَسُّكَ بِحَبْلِهِمْ وَالرِّضَا

بِسَبِيلِهِمْ وَالْاَخْذِ بِطَرِيقَتِهِمْ اِنَّكَ
جَوَادٌ كَرِيمٌ

پس بسجده برو و طرف روی خود را بر خاک بگذار و بگوی

يَا مَنْ يَحْكُمُ مَا يَشَاءُ وَيَفْعَلُ مَا يُرِيدُ اَنْتَ
حَكَمْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ مَحْمُوداً مَشْكُوراً فَعَجِّلْ
يَا مَوْلَايَ فَرَجَهُمْ وَفَرَجَنَا بِهِمْ فَاِنَّكَ ضَمِنْتَ
اِعْزَازَهُمْ بَعْدَ الذِّلَّةِ وَتَكْثِيرَهُمْ بَعْدَ الْقِلَّةِ
وَاِظْهَارَهُمْ بَعْدَ الْخُمُولِ يَا اَصْدَقَ الصَّادِقِينَ
وَيَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَاَسْئَلُكَ يَا اِلٰهِي وَ
سَيِّدِي مُتَضَرِّعاً اِلَيْكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ
بَسْطَ اَمَلِي وَالتَّجَاوُزَ عَنِّي وَقَبُولَ قَلِيلِ
عَمَلِي وَكَثِيرِهِ وَالزِّيَادَةَ فِي اَيَّامِي وَ
تَبْلِيغِي ذٰلِكَ الْمَشْهَدَ وَاَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ
يُدْعٰى فَيُجِيبُ اِلٰى طَاعَتِهِمْ وَمُوَالاتِهِمْ
وَنَصْرِهِمْ وَتُرِيَنِي ذٰلِكَ قَرِيباً سَرِيعاً
فِي عَافِيَةٍ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس

سر خود را بسوی اسمان بلند کن و بگو أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَكُونَ مِنَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَكَ فَأَعِذْنِي يَا إِلٰهِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذٰلِكَ چون چنین کنی این عمل بجای اوری تو از جهای بسیار و عمرهای بسیار که مال بسیار دران صرف نمائی و بدن خود را در اینها بتعب افکنی و از اهل و عیال و فرزندان خود جدا شوی و بدان که کسی که این نماز را در این روز بکند و این دعا را از روی اخلاص بخواند و این عمل را با یقین و تصدیق بجا اورد خدا ده خصلت باو عطا کند که از جمله اینها اینست که اورا از مردنهای بد حفظ کند مانند غرق شدن و سوختن و زیر عمارت ماندن و امثال اینها و تا مردن دشمنی براو مسلط نگردد و نگاه دارد اورا از خوره و دیوانگی و پیسی در خودش و فرزندانش تا چهار پشت و شیطان را مسلط نگرداند و نگاه دارد اورا و شیطان و یاوران شیطان را براو مسلط نگرداند تا چهار پشت

هفتم از اعمال روز عاشورا زیارت است فضیلت

زیارت آنحضرت در همه وقت وارد است در کامل الزیارة
ابن قولویه قمی ص ۱۰ روایت است که حسینؑ از جد خود
رسول خدا سوال نمود که چیست ثواب کسی که
زیارت کند تورا بعد از موت تو فرمود ای فرزند من
کسیکه پس از مردن من بیاید مرا زیارت کند
پس از برای اوست بهشت وکسیکه پدر تو را زیارت
کند بعد از مردن او پس از برای اوست بهشت و
کسیکه برادر تو را بعد از مردن او زیارت کند پس
از برای اوست بهشت وکسیکه تو را زیارت کند بعد از
مردن تو پس از برای اوست بهشت در وسائل الشیعه
ج ۲ سند بحضرت امام موسیٰؑ میرساند که آنحضرت
فرمود من اتی الحسین عارفاً بحقه غفر الله
له ما تقدم من ذنبه وما تأخر
ونیز از عبدالرحمن بن کثیر از امام صادق روایت
نمود که انحضرت فرمود اگر یکی از شما تمام روزگار خود
را حج کند وحسین بن علی را زیارت نکند هر آینه
حقی از حقوق رسول خدا را ترک نموده است برای
انکه حق حسین فریضهٔ ایست از خدا که واجبست

بوهرمسلم نظر باین کونه روایات است که بعضی از
علما گفته اند زیارت امام حسین ع برای کسیکه مقتدر
است در عمرے یکمرتبه واجب است وتخلف ازان
جائز نیست در وسائل امام صادق ع میفرماید
سزاوار نیست تخلّف اززیارت حسین بیشتر از چهار
سال باز حضرت صادق ع بسیف بن عمیره میفرماید
کسیکه زیارت نکند قبر حسین ع را واو گمان میکند که
شیعه ما میباشد تا بمیرد پس او شیعه ما نیست
واگر از بهشتیان باشد پس در بهشت ضایع است
ونیز حضرت باقر ع میفرماید کسیکه حسین را زیارت
نکند ناقص الایمان است ونیز در وسائل سند
بهرون بن خارجه میرسد که از امام صادق ع سوال
نمود از کسیکه بدون سبب ترک زیارت قبر
حسین (ع) نماید فرمود این شخص از اهل آتش است
علی بن میمون میگوید از امام صادق ع شنیدم فرمود
اگرهر اینه یکی از شما ها هزار حج نماید وقبر حسین
بن علی ع را زیارت نکند هر اینه حقی از حقوق رسول
خدا ص را ترک نموده وباز فرمود حق حسین ع واجب است

برہر مسلمان حضرت رضاؑ میفرماید کسیکہ زیارت کند قبر ابی عبداللہ الحسین را بشط فرات میباشد مانند کسیکہ زیارت نمودہ است خدا را بر روی عرش باز در وسائل الشیعہ از محمد بن مسلم از امام باقرؑ روایت نمودہ فرمود امر کنید شیعیان ما را بزیارت قبر حسینؑ پس بدرستیکہ زیارت کردن قبر حسینؑ سبب زیادتی روزی وطول عمر میباشد وبدیہا را دور میکند وزیارت نمودن قبر آنحضرت واجب است برہر مومنی کہ اقرار مینماید بامامت او ونیز در روایت دیگر امام صادقؑ است میفرماید کسیکہ ترک کند زیارت قبر حسینؑ را درصورتیکہ قدرت داشتہ باشد بران ہر آینہ عاق رسول خدا وعاق ما است وفرمود کسیکہ زیارت کند حسین را برای اوست ثواب حج وعمرہ مقبولہ ودر روایت دیگر است کہ آنحضرت فرمود کسیکہ حسین را زیارت کند و نسبت بحق آنحضرت عارف باشد از برای او نوشتہ میشود ثواب ہزار حج وہزار عمرہ مقبولہ وامرزیدہ میشود گناہان گذشتہ وآیندہ او وباز از

رسول خدا ص روایت شده است که ثواب زیارت حسین ع
برای کسیکه عارف بحق وی باشد هزار حج و هزار عمره
است و نیز فرمود کسیکه حسین ع را زیارت کند چنانستکه
که مرا زیارت کرده است و کسیکه مرا زیارت کند پس
چنانست که خدا را زیارت نموده است و برخدا است
انکه اورا باتش دوزخ عذاب نکند انگاه فرمود
الا وان الاجابة تحت قبته والشفاء فی تربته
والائمة من ولده وممکن است که اختلاف روایات
در بیان اندازهٔ ثواب ازجهة اختلاف معرفت زیارت
کنندگان باشد ومحمد بن مسلم از امام باقر ع روایت
نموده که انحضرت فرموده شیعیان ما را امر بزیارت حسین
بن علی نمائید پس بدرستیکه زیارت او نگاه میدارد انسان
را از هدم و غرق و سوختن و از خورده شدن
درندگان و زیارت او واجب است برهر کسیکه اقرار
بکند برای حسین علیه السّلام بامامت وی از جانب
خدا عزّ وجلّ و روایات دیگر که در فضیلت زیارت
انحضرت وارد گردیده باندازهٔ است که نقل آن از
گنجایش این مختصر خارج است ومفاد ان جمله تنها

بیان رجحان و استحباب نیست بلکه رویهم رفته وجوب
زیارت بخوبی فهمیده میشود چه در بعضی از آن
روایات که تارک زیارت درصورت توانائی عاق
رسول خدا و عاق ما است و در برخی دیگر تارک زیارت
تارک حقی از حقوق رسول خدا است و در روایت
دیگر است که تارک زیارت از شیعه ما نیست و در
جای دیگر است که تارک زیارت بی جهت از اهل آتش
است و باز در جای دیگر است زیارت حسین ع حقی
است از حقوق رسول خدا و ترک آن ترک حقی از حقوق
آنحضرت است و حق حسین فریضهٔ است از خدا که واجب
است بر هر مسلمان در کامل الزیارة صفحه ۱۲۷ فرمایش
امام صادق ع بام سعید آنست که فرمود زیارت قبر حسین
واجب است بر هر مرد و زن پس رویهم رفته انصافاً
وجوب زیارت آنحضرت از این روایات بخوبی فهمیده
میشود چنانیکه بعضی از علما نیز بران رفته اند مجلسی در
مزار بحار مینویسد زیارته صلوات الله علیه واجبة
مفترضة مامور بها و نیز در مزار ص ۱۰۹ ثم
اعلم ان ظاهر اکثر اخبار هذا الباب و کثیر

من اخبار الابواب الاٰبتة وجوب زیارته
صلوات الله علیه بل کونها من اعظم
الفرائض وأکدها ولا یبعد القول بوجوبها
فی العمر مرّة مع القدرة والیه کان یمیل
الوالد العلامة نوّر الله ضریحه از این جهت
مناسب است کسانیکه دم از تشیّع میزنند وخود را دوست
خانواده رسالت میدانند در صورت اقتدار ترك زیارت
انحضرت را در عمرے یکمرتبه ننمایند وهرگاه ممکن شود
زیاده ازان اهتمام بزیارت کنند البته بهتر خواهد بود
وقیام بحقوق رسول خدا ص شده است خصوصاً بعد از
ملاحظه قسمتی از روایات که مدت ترك زیارت دران
محدود گردیده در بعضی از آنست که امام ع میفرماید
برغنی است سالی دو مرتبه و بر فقیر است سالی یکمرتبه
ودر جای دیگر است برغنی است هرچهار ماه یکمرتبه
و بر معسر چیزے نیست برائے انکه لا یکلف الله
نفسا الا وسعها ودر بعضی روایات دیگر است
که بر نزدیک است که انحضرت را اقلاً ماهی یکمرتبه زیارت
نماید وبر دور است هرسه سال یکمرتبه پس با وجود

این روایات وامثال آن تارک زیارت انحضرت مرتکب
امرعظیم گردیده چه انصافاً و بمعرفته وجوب زیارت
انحضرت درصورت اقتدار از روی این روایات بخوبی
فهمیده میشود ولذا درهنگام امکان توان گفت
ترک زیارت انحضرت خصوصا در عمری یکمرتبه جائز
نخواهد بود از ان گذشته قیام باین امر مهم که از بزرگترین
شعار مذهب ودین اسلام است بهترین وسیلهٔ
حکیمانهٔ است که شیعه را قوی مینماید ودر نتیجه اجتماع
دران محلّ روحانی فرق مختلف شیعه بهم ارتباط
می یابند واگر اهتمام شیعه بزیارت نبود این علاقه
مندیکنونی بین فرق مختلف شیعه ممکن نمی شد
پس امر بزیارت امری است حکیمانه روحیات دیانت
واثار توحید بسبب ان زنده خواهد ماند وزنده
داشتن آن احیاء اسلام ومذهب است

درفضیلت زیارت روز عاشوراست

سید بن طاوس دراقبال از امام صادق ع روایت نموده
هرکه حضرت امام حسین را در روز عاشورا زیارت کند

بهشت برای او واجب میشود و نیز از زید شحّام از
امام صادقؑ روایت نموده که انحضرت فرمود کسیکه
قبر حسینؑ را در روز عاشورا زیارت کند و عارف
بحق او باشد میباشد مانند کسیکه زیارت کرده است
خدا را بر عرش او و در کامل الزیارة روایت شده که
هرکس در ان روز نزد قبر امام حسینؑ آب دهد مانند
کسی است که سپاه انحضرت را اب داده باشد
و در کامل الزیارهٔ جعفر بن محمد بن قولویه قمیؒ زیارتی
روایت نموده که مجلسی در زاد المعاد نیز آنرا نقل کرده
است وخلاصه آن آنست که مالک جهنی از امام
محمد باقرؑ روایت نموده که انحضرت فرمود هرکه
زیارت کند حسینؑ را در روز دهم محرّم و نزد قبر
انحضرت گریان شود خدا را ملاقات کند در روز
قیامت با ثواب دو هزار هزار حج و دو هزار هزار عمره
و دو هزار هزار جهاد که با رسول خدا و با ائمّهٔ
راشدین صلوات الله علیهم اجمعین نموده باشد
مالک گفت فدای تو شوم چه ثواب است برای
کسیکه در شهرهای دور باشد و ممکن نباشد

برای او رفتن بسوی قبر آنحضرت فرمود چون روز
عاشورا شود بصحرا بیرون رود یا بر بام خانه رود
واشاره بسوی قبر انحضرت بسلام، وجهد کند
در نفرین کردن بر قاتل انحضرت و بعد ازان دو رکعت
نماز بجا آورد واین کار درا در اول روز پیش از ظهر
نماید (انگاه حضرت دراین روایت بمالک جهنی امر
بعزاداری دران روز می نماید ومیفرماید) پس ندبه
ونوحه وگریه وزاری کند بر حسین ؑ وامر کند هرکه را
در خانه اوست وازاو تقیه نکند بگریه کردن بر آنحضرت
ودر خانه خود مصیبتی برپا کند باظهار جزع بر
انحضرت وملاقات کنند یکدیگر را بگریه کردن و
تعزیت گفتن بیکدیگر بمصیبت آنحضرت پس من
ضامنم از برای کسیکه این کارها را بکند خدا آن
ثوابها را بایشان عطا فرماید مالک گوید که
بانحضرت عرض کردم فدای تو گردم ایا تو ضامنی
از برای ایشان باین ثواب اگر این کارها را بکنند
فرمود بلی من ضامنم از برای آنها مالک پرسید که
چگونه یکدیگر را تعزیت بگویند فرمود بگویند

عَظَّمَ اللّٰهُ اُجُوْرَنَا بِمُصَابِنَا بِالْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلَامُ وَجَعَلَنَا وَاِیَّاکُمْ مِنَ الطَّالِبِیْنَ بِثَارِهٖ مَعَ وَلِیِّهِ الْاِمَامِ الْمَهْدِیِّ مِنْ اٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ واگر توانی در آنروز از برای هیچ کاری از خانه بیرون مرو که آن روز روز نحسی است که حاجت هیچ مؤمنی در آنروز بر آورده نمیشود واگر بر آورده شود از برای او مبارك نیست و در آن رشدی وخیری نیست واز برای منزل خود چیزی ذخیره منما که هر که در این روز چیزی ذخیره کند آن چیز برای او مبارك نخواهد بود پس کسیکه چنین کند نوشته شود برای او ثواب هزار هزار حج وهزار هزار عمره وهزار هزار جهاد که همه را با رسول خدا کرده باشد واز برای او خواهد بود ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی وصدیقی که مرده باشد یا کشته شده باشد از روزیکه خدا دنیا را آفریده است تا روز قیامت علقمه بن محمد حضرمی گفت من گفتم بحضرت امام محمد باقر؏ که تعلیم نما بمن دعائی را که بخوانم در این روز هرگاه خواهم آنحضرت را زیارت کنم از نزدیك و دور و

دعائی که هرگاه در شهرهاے دور خواهم که اشاره کنم وآنحضرت را زیارت کنم فرمود ای علقمه هرگاه این دو رکعت را بجا آوری و بجانب قبر انحضرت اشاره کرده باشی بسلام وبگوئی بعد از اشاره و نماز ان اقوال را که مذکور خواهد شد پس دعا کرده خواهی شد بدعائی که ملائکه میخوانند در وقتیکه زیارت آنحضرت کنند و می نویسد خدا برای تو بان زیارت هزار هزار حسنه و محو کند از تو هزار هزار گناه و بلند کند برائے تو در بهشت هزار هزار درجه وخواهی بود از انهائیکه شهید شده باشد با حسین بن علی تا انکه شریک شوی با ایشان در درجات ایشان و نشناسند تو را مگر از انها که با حضرت شهید شده باشند و نوشته شود برائے تو ثواب هر پیغمبرے و رسولے و ثواب زیارت هر که انحضرترا زیارت کرده است از روزیکه شهید شده است ومیگوئی اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَآءِ سَيِّدَةِ

نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَيْكُمْ مِنِّي جَمِيعًا سَلَامُ اللّٰهِ اَبَدًا مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ اَهْلِ الْاِسْلَامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمٰوَاتِ عَلَى جَمِيعِ اَهْلِ السَّمٰوَاتِ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَاَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمُ الَّتِي رَتَّبَكُمُ اللّٰهُ فِيهَا وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ وَلَعَنَ اللّٰهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالتَّمْكِينِ مِنْ قِتَالِكُمْ بَرِئْتُ اِلَى اللّٰهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَمِنْ اَشْيَاعِهِمْ وَاَتْبَاعِهِمْ وَاَوْلِيَائِهِمْ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اِنِّي سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ

اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَلَعَنَ اللّٰهُ اٰلَ زِيَادٍ وَّاٰلَ
مَرْوَانَ وَلَعَنَ اللّٰهُ بَنِيْ اُمَيَّةَ قَاطِبَةً وَلَعَنَ
اللّٰهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللّٰهُ عُمَرَ ابْنَ سَعْدٍ
وَلَعَنَ اللّٰهُ شِمْرًا وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ
وَاَلْجَمَتْ وَتَنَقَّبَتْ وَتَهَيَّئَتْ لِقِتَالِكَ بِاَبِيْ
اَنْتَ وَاُمِّيْ لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِيْ بِكَ فَاَسْئَلُ
اللّٰهَ الَّذِيْ اَكْرَمَ مَقَامَكَ وَاَكْرَمَنِيْ
بِكَ اَنْ يَّرْزُقَنِيْ طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ اِمَامٍ
مَنْصُوْرٍ مِنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ عِنْدَكَ وَجِيْهًا
بِالْحُسَيْنِ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ يَا اَبَا
عَبْدِ اللّٰهِ اِنِّيْ اَتَقَرَّبُ اِلَى اللّٰهِ وَاِلٰى رَسُوْلِهٖ
وَاِلٰى اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاِلٰى فَاطِمَةَ
وَاِلَى الْحَسَنِ وَاِلَيْكَ بِمُوَالَاتِكَ وَبِالْبَرَاءَةِ
مِمَّنْ قَاتَلَكَ وَنَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ وَبِالْبَرَائَةِ
مِمَّنْ اَسَّسَ اَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ وَاَبْرَءُ

إِلَى اللّٰهِ وَإِلَى رَسُولِهِ مِمَّنْ أَسَّسَ أَسَاسَ
ذٰلِكَ وَبَنَى عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ وَجَرَى فِي ظُلْمِهِ
وَجَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَشْيَاعِكُمْ بَرِئْتُ إِلَى
اللّٰهِ وَإِلَى رَسُولِهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَأَتَقَرَّبُ
إِلَى اللّٰهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمُوَالَاتِكُمْ وَمُوَالَاتِ
وَلِيِّكُمْ وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالنَّاصِبِينَ
لَكُمُ الْحَرْبَ وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَ
أَتْبَاعِهِمْ إِنِّي سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ
لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَعَدُوٌّ
لِمَنْ عَادَاكُمْ فَاَسْئَلُ اللّٰهَ الَّذِي أَكْرَمَنِي
بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَتِ أَوْلِيَآءِكُمْ وَرَزَقَنِي
الْبَرَآئَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ أَنْ يَجْعَلَنِي
مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبِأَنْ يُثَبِّتَ
لِي عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأَسْئَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ
عِنْدَ اللّٰهِ وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِي مَعَ

إِمَامٍ مَهْدِيٍّ ظَاهِرٍ نَاطِقٍ مِنْكُمْ وَأَسْأَلُ اللّٰهَ
بِحَقِّكُمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ
يُعْطِيَنِي بِمُصَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطِي مُصَاباً
بِمُصِيبَتِهِ مُصِيبَةً مَا أَعْظَمَهَا وَأَعْظَمَ
رَزِيَّتَهَا فِي الْإِسْلَامِ وَفِي جَمِيعِ أَهْلِ السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هٰذَا مِمَّنْ
تَنَالُهُ مِنْكَ صَلَوَاتٌ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ اللّٰهُمَّ
اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَمَاتِي
مَمَاتَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اللّٰهُمَّ إِنَّ هٰذَا يَوْمٌ
تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو أُمَيَّةَ وَابْنُ آكِلَةِ الْأَكْبَادِ
اللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِكَ وَلِسَانِ
نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ
وَمَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ
وَآلِهِ اللّٰهُمَّ الْعَنْ أَبَا سُفْيَانَ وَمُعَاوِيَةَ
بْنَ أَبِي سُفْيَانَ وَيَزِيدَ بْنَ مُعٰوِيَةَ عَلَيْهِمْ
مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الْآبِدِينَ وَهٰذَا يَوْمٌ فَرِحَتْ

بِهِ آلُ زِيَادٍ وَآلُ مَرْوَانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنَ
صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ ضَاعِفْ عَلَيْهِمُ
اللَّعْنَ مِنْكَ وَالْعَذَابَ الْاَلِيمَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَتَقَرَّبُ
اِلَيْكَ فِي هٰذَا الْيَوْمِ وَبِالْمُوَالَاتِ لِنَبِيِّكَ وَ
آلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

پس صد مرتبه میگوئی اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَوَّلَ ظَالِمٍ
ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ وَّآخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلٰى
ذٰلِكَ اَللّٰهُمَّ الْعَنِ الْعِصَابَةَ الَّتِي جَاهَدَتِ
الْحُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَشَايَعَتْ وَبَايَعَتْ وَ
تَابَعَتْ عَلٰى قَتْلِهِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعًا

پس صد مرتبه میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا
عَبْدِ اللهِ وَعَلَى الْاَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ
عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللهِ اَبَدًا مَا بَقِيتُ وَ بَقِيَ
اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي
لِزِيَارَتِكَ اَلسَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلٰى عَلِيِّ
بْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلٰى اَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَعَلٰى اَصْحَابِ الْحُسَيْنِ

پس میگوئی اَللّٰهُمَّ خُصَّ اَنْتَ اَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّي وَابْدَأْ بِهِ اَوَّلاً ثُمَّ الثَّانِيَ ثُمَّ الثَّالِثَ ثُمَّ الرَّابِعَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ يَزِيدَ بْنَ مُعٰوِيَةَ خَامِساً وَالْعَنْ عُبَيْدَ اللّٰهِ بْنَ زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشِمْراً وَآلَ اَبِي سُفْيَانَ وَآلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ پس بسجده میروی و میگوئی اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلٰى مُصَابِهِمْ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى عَظِيمِ رَزِيَّتِي اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ وَثَبِّتْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَاَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَذَلُوا مُهَجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ علقمه گفت که حضرت امام محمد باقرؑ فرمود که اگر توانی هر روز حضرت را باین کیفیت زیارت کنی که جمیع این ثوابها برای تو خواهد بود و روایت کرد محمد بن خالد طیالسی از

سیف بن عمیرہ کہ گفت من با صفوان جمال بن خالد
با جماعتی از اصحاب خود رفتیم بسوے نجف
بعد از آن کہ حضرت صادق بیرون رفتہ بود از
حیرہ بمدینہ پیش از ما پس چون از زیارت حضرت
امیرالمؤمنینؑ فارغ شدیم صفوان روے خود را
گردانید بسوے قبر حضرت امام حسینؑ وگفت
کہ زیارت کنید حضرت امام حسینؑ را از این مکان
بالاے سر امیرالمؤمنینؑ کہ حضرت امام جعفر
صادقؑ چنین کرد در وقتیکہ من در خدمت
آنجناب در این مکان شریف آمدہ بودم پس
صفوان خواند آن زیارت را کہ علقمہ از حضرت
امام محمد باقرؑ براے روز عاشورا روایت کردہ است
پس دو رکعت نماز کرد نزد سر امیرالمؤمنینؑ و وداع
کرد بعد از نماز حضرت امیرالمومنین را و رو بجانب
قبر حضرت امام حسینؑ کرد و آنحضرت را نیز وداع
کرد و از جملۂ دعاھا کہ بعد از آن دو رکعت خواند
این دعا بود یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ یَا مُجِیبَ
دَعْوَۃِ الْمُضْطَرِّیْنَ یَا کَاشِفَ کُرَبِ الْمَکْرُوبِیْنَ

يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِيْنَ وَيَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِيْنَ
وَيَا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ وَ
يَا مَنْ يَحُوْلُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَيَا مَنْ هُوَ
بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلٰى وَبِالْاُفُقِ الْمُبِيْنِ وَيَا مَنْ هُوَ
الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى وَيَا
مَنْ يَعْلَمُ خَآئِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُوْرُ
وَيَا مَنْ لَا تَخْفٰى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ وَيَا مَنْ لَا
تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْاَصْوَاتُ وَيَا مَنْ لَا تُغَلِّطُهُ
الْحَاجَاتُ وَيَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ اِلْحَاحُ الْمُلِحِّيْنَ
وَيَا مُدْرِكَ كُلِّ فَوْتٍ وَيَا جَامِعَ كُلِّ شَمْلٍ
وَيَا بَارِئَ النُّفُوْسِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَيَا مَنْ هُوَ
كُلَّ يَوْمٍ فِيْ شَاْنٍ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا
مُنَفِّسَ الْكُرُبَاتِ يَا مُعْطِيَ السُّؤُلَاتِ
يَا وَلِيَّ الرَّغَبَاتِ يَا كَافِيَ الْمُهِمَّاتِ يَا
مَنْ يَكْفِيْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِيْ مِنْهُ
شَيْءٌ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَسْاَلُكَ

بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ فَاِنِّي بِهِمْ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ فِي مَقَامِي هٰذَا وَبِهِمْ اَتَوَسَّلُ وَبِهِمْ اَتَشَفَّعُ اِلَيْكَ وَبِحَقِّهِمْ اَسْأَلُكَ وَاُقْسِمُ وَاَعْزِمُ عَلَيْكَ وَبِالشَّاْنِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالْقَدْرِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالَّذِي فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِيْنَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِهِ خَصَصْتَهُمْ دُوْنَ الْعَالَمِيْنَ وَبِهِ اَبَنْتَهُمْ وَاَبَنْتَ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِيْنَ حَتّٰى فَاقَ فَضْلُهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِيْنَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْشِفَ عَنِّي غَمِّي وَهَمِّي وَكَرْبِي وَتَكْفِيَنِي الْمُهِمَّ مِنْ اُمُوْرِي وَتَقْضِيَ عَنِّي دَيْنِي وَتُجِيْرَنِي مِنَ الْفَقْرِ وَتُجِيْرَنِي مِنَ الْفَاقَةِ وَتُغْنِيَنِي عَنِ الْمَسْئَلَةِ اِلَى الْمَخْلُوْقِيْنَ وَتَكْفِيَنِي هَمَّ مَنْ اَخَافُ هَمَّهُ وَعُسْرَ مَنْ اَخَافُ عُسْرَهُ وَحُزُوْنَةَ

مَنْ اَخَافُ حُزُوْنَتَهٗ وَشَرَّ مَنْ اَخَافُ شَرَّهٗ
وَمَكْرَ مَنْ اَخَافُ مَكْرَهٗ وَبَغْيَ مَنْ اَخَافُ
بَغْيَهٗ وَجَوْرَ مَنْ اَخَافُ جَوْرَهٗ وَسُلْطَانَ
مَنْ اَخَافُ سُلْطَانَهٗ وَكَيْدَ مَنْ اَخَافُ كَيْدَهٗ
وَمَقْدُرَةَ مَنْ اَخَافُ بَلَآءَ مَقْدُرَتِهٖ عَلَيَّ
وَتَرُدَّ عَنِّيْ كَيْدَ الْكَيَدَةِ وَمَكْرَ الْمَكَرَةِ
اَللّٰهُمَّ وَمَنْ اَرَادَنِيْ بِسُوْٓءٍ فَاَرِدْهُ وَمَنْ
كَادَنِيْ فَكِدْهُ وَاصْرِفْ عَنِّيْ كَيْدَهٗ وَمَكْرَهٗ
وَبَأْسَهٗ وَاَمَانِيَّهٗ وَامْنَعْهُ عَنِّيْ كَيْفَ شِئْتَ
وَاَنّٰى شِئْتَ اَللّٰهُمَّ اشْغَلْهُ عَنِّيْ بِفَقْرٍ لَا
تَجْبُرُهٗ وَبِبَلَآءٍ لَا تَسْتُرُهٗ وَبِفَاقَةٍ لَا
تَسُدُّهَا وَبِسُقْمٍ لَا تُعَافِيْهِ وَذُلٍّ لَا
تُعِزُّهٗ وَبِمَسْكَنَةٍ لَا تَجْبُرُهَا اَللّٰهُمَّ اضْرِبْ
بِالذُّلِّ نَصْبَ عَيْنَيْهِ وَاَدْخِلْ عَلَيْهِ
الْفَقْرَ فِيْ مَنْزِلِهٖ وَالْعِلَّةَ وَالسُّقْمَ فِيْ
بَدَنِهٖ حَتّٰى تَشْغَلَهُ عَنِّيْ بِشُغْلٍ شَاغِلٍ

لَا فَرَاغَ لَهُ وَاَنْسِهِ ذِكْرِي كَمَا اَنْسَيْتَهُ ذِكْرَكَ
وَخُذْ عَنِّي بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَلِسَانِهِ وَيَدِهِ
وَرِجْلِهِ وَقَلْبِهِ وَجَمِيعِ جَوَارِحِهِ وَاَدْخِلْ عَلَيْهِ
فِي جَمِيعِ ذٰلِكَ السُّقْمَ وَلَا تَشْفِهِ حَتّٰى تَجْعَلَ
ذٰلِكَ لَهُ شُغْلًا شَاغِلًا بِهِ عَنِّي وَعَنْ ذِكْرِي
وَاكْفِنِي يَا كَافِيَ مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ فَاِنَّكَ
الْكَافِي لَا كَافِيَ سِوَاكَ وَمُفَرِّجٌ لَا مُفَرِّجَ
سِوَاكَ وَمُغِيثٌ لَا مُغِيثَ سِوَاكَ وَجَارٌ
لَا جَارَ سِوَاكَ خَابَ مَنْ كَانَ رَجَاؤُهُ سِوَاكَ
وَمُغِيثُهُ سِوَاكَ وَمَفْزَعُهُ اِلٰى سِوَاكَ وَ
مَهْرَبُهُ وَمَلْجَاؤُهُ اِلٰى غَيْرِكَ وَمَنْجَاهُ مِنْ
مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ فَاَنْتَ ثِقَتِي وَرَجَائِي
وَمَفْزَعِي وَمَهْرَبِي وَمَلْجَاِي وَمَنْجَايَ فَبِكَ
اَسْتَفْتِحُ وَبِكَ اَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ وَاَتَوَسَّلُ وَاَتَشَفَّعُ فَاَسْاَلُكَ
يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ

وَاِلَيْكَ الْمُشْتَكىٰ وَاَنْتَ الْمُسْتَعَانُ فَاَسْأَلُكَ
يَا اَللّٰهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَكْشِفَ عَنِّيْ غَمِّيْ وَهَمِّيْ
وَكَرْبِيْ فِيْ مَقَامِيْ هٰذَا كَمَا كَشَفْتَ عَنْ
نَبِيِّكَ هَمَّهٗ وَغَمَّهٗ وَكَرْبَهٗ وَكَفَيْتَهٗ هَوْلَ
عَدُوِّهٖ فَاكْشِفْ عَنِّيْ كَمَا كَشَفْتَ عَنْهُ وَفَرِّجْ
عَنِّيْ كَمَا فَرَّجْتَ عَنْهُ وَاكْفِنِيْ كَمَا كَفَيْتَهٗ
وَاصْرِفْ عَنِّيْ هَوْلَ مَا اَخَافُ هَوْلَهٗ وَمُؤْنَةَ
مَا اَخَافُ مُؤْنَتَهٗ وَهَمَّ مَا اَخَافُ هَمَّهٗ بِلَا
مُؤْنَةٍ عَلىٰ نَفْسِيْ مِنْ ذٰلِكَ وَاصْرِفْنِيْ
بِقَضَاۤءِ حَوَاۤئِجِيْ وَكِفَايَةِ مَا اَهَمَّنِيْ هَمُّهٗ
مِنْ اَمْرِ اٰخِرَتِيْ وَدُنْيَايَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَيَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ عَلَيْكُمَا مِنِّيْ سَلَامُ اللّٰهِ
اَبَدًا مَا بَقِيْتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا
جَعَلَهُ اللّٰهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكُمَا وَلَا
فَرَّقَ اللّٰهُ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمَا اَللّٰهُمَّ اَحْيِنِيْ حَيٰوةَ

مُحَمَّدٍ وَذُرِّيَّتِهِ وَاَمِتْنِي مَمَاتَهُمْ وَتَوَفَّنِي عَلٰى
مِلَّتِهِمْ وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ وَلَا تُفَرِّقْ
بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَدًا فِي الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَيَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
اَتَيْتُكُمَا واگر از دور بخواند تَوَجَّهْتُ اِلٰى
ضَرِيْحِكُمَا بگوید زَائِرًا وَمُتَوَسِّلًا اِلَى اللّٰهِ
رَبِّي وَرَبِّكُمَا وَمُتَوَجِّهًا اِلَيْهِ بِكُمَا وَمُسْتَشْفِعًا
بِكُمَا اِلَى اللّٰهِ فِي حَاجَتِي هٰذِهِ فَاشْفَعَا لِي
فَاِنَّ لَكُمَا عِنْدَ اللّٰهِ الْمَقَامَ الْمَحْمُوْدَ وَالْجَاهَ
الْوَجِيْهَ وَالْمَنْزِلَ الرَّفِيْعَ وَالْوَسِيْلَةَ اِنِّي
اَنْقَلِبُ عَنْكُمَا مُنْتَظِرًا لِتَنَجُّزِ الْحَاجَةِ وَ
قَضَائِهَا وَنَجَاحِهَا مِنَ اللّٰهِ بِشَفَاعَتِكُمَا لِي
اِلَى اللّٰهِ فِي ذٰلِكَ فَلَا اَخِيْبُ وَلَا يَكُوْنُ
مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا خَائِبًا خَاسِرًا بَلْ يَكُوْنُ
مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا رَاجِحًا مُفْلِحًا مُنْجِحًا مُسْتَجَابًا
لِي بِقَضَاءِ جَمِيْعِ حَوَائِجِي وَتَشَفَّعَا لِي اَنْقَلِبُ

عَلٰى مَا شَآءَ اللّٰهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
مُفَوِّضًا اَمْرِيْ اِلَى اللّٰهِ مُلْجِئًا ظَهْرِيْ اِلَى اللّٰهِ
مُتَوَكِّلًا عَلَى اللّٰهِ وَاَقُوْلُ حَسْبِيَ اللّٰهُ وَكَفٰى
سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ دَعَا لَيْسَ لِيْ وَرَآءَ اللّٰهِ وَ
وَرَآئَكُمْ يَا سَادَتِيْ مُنْتَهٰى مَا شَآءَ رَبِّيْ كَانَ
وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا
بِاللّٰهِ اَسْتَوْدِعُكُمَا اللّٰهَ وَلَا جَعَلَهُ اللّٰهُ
اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنِّيْ اِلَيْكُمَا اِنْصَرَفْتُ يَا سَيِّدِيْ
يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَمَوْلَايَ وَاَنْتَ يَا اَبَا
عَبْدِ اللّٰهِ يَا سَيِّدِيْ وَسَلَامِيْ عَلَيْكُمَا
مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاصِلٌ
ذٰلِكَ اِلَيْكُمَا غَيْرُ مَحْجُوْبٍ عَنْكُمَا سَلَامِيْ
اِنْ شَآءَ اللّٰهُ وَاَسْئَلُهُ بِحَقِّكُمَا اَنْ يَّشَآءَ
ذٰلِكَ وَيَفْعَلَ فَاِنَّهُ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ اِنْقَلَبْتُ
يَا سَيِّدِيْ عَنْكُمَا تَآئِبًا حَامِدًا لِلّٰهِ شَاكِرًا
رَاجِيًا لِّلْاِجَابَةِ غَيْرَ اٰيِسٍ وَلَا قَانِطٍ اٰئِبًا

عَآئِدًا اَرَاجِعًا اِلٰى زِيَارَتِكُمَا بَلْ رَاجِعٌ عَآئِدٌ
اِنْشَآءَ اللّٰهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
يَاسَادَتِيْ رَغِبْتُ اِلَيْكُمَا وَاِلٰى زِيَارَتِكُمَا
بَعْدَ اَنْ زَهِدَ فِيْكُمَا وَفِيْ زِيَارَتِكُمَا اَهْلُ
الدُّنْيَا فَلَا خَيَّبَنِيَ اللّٰهُ مِمَّا رَجَوْتُ وَمَا
اَمَّلْتُ فِيْ زِيَارَتِكُمَا اِنَّهٗ قَرِيْبٌ مُّجِيْبٌ.

وایضاً زیارتیست کہ از مزار کبیر یعنی مزار شیخ اجل محمد بن المشهدی[1] نقل گردیده و در مفاتیح و مفتاح الجنات نیز علامہ نوری در رسالہ منہ المرصاد[2] آنرا نقل نموده اند وراوی آن علقمہ بن محمد حضرمی است کہ از امام محمد باقر علیہ السلام روایت کرده کہ گفتم بحضرت ابی جعفر ع

(۱) ابو عبد الله محمد بن جعفر بن علی بن جعفر المشهدی حائری از جماعتے روایت نموده کہ از جملہ انها است شاذان بن جبرئیل قمی و نجیب الدین بن نما کہ در نجف اشرف سنہ ۵۴۰ھ وفات نمود از وے روایت کرده است

(۲) مرحوم حاجی میرزا حسین نوری در ۲۰ جمادی الثانی سنہ ۱۳۲۰ھ در نجف اشرف وفات نمود و در صحن مطهر آن عتبہ عالیہ مدفون گردید

فدایت شوم پس چکند انکه از کربلا دور و در بلاد بعیده میباشد و متمکن نیست که در ان روز خود را بکربلا برساند امام ع فرمود چون چنین روزے یعنی روز عاشورا شود هرکس که دوست دارد زیارت کند انحضرت را از شهرهای دور یا نزدیک پس غسل نموده بصحرا رود و یا بر بام خانه خود برآید و دو رکعت نماز بجا آورد و بخواند در آن سوره قل هو الله را پس چون سلام گوید اشاره کند بسوے آنحضرت بسلام و متوجه شود باںجهتی که ابو عبد الله در ان میباشد یعنی رو کند بکربلای معلی با خشوع و استکانت و بگوید

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْبَشِيْرِ النَّذِيْرِ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ النِّسَآءِ الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ وَابْنَ خِيَرَتِهٖ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهٖ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوِتْرُ الْمَوْتُوْرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْاِمَامُ الْهَادِي الزَّكِيُّ وَعَلٰى اَرْوَاحٍ حَلَّتْ بِفِنَآئِكَ

وَاَقَامَتْ فِي جِوَارِكَ وَوَفَدَتْ مَعَ زُوَّارِكَ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنِّي مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ

فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِكَ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتْ فِي الْمُؤْمِنِينَ

وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي اَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَاَهْلِ الْاَرَضِينَ

اَجْمَعِينَ فَاِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ صَلَوَاتُ

اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ

الْحُسَيْنَ وَعَلٰى آبَائِكَ الطَّيِّبِينَ الْمُنْتَجَبِينَ وَ

عَلٰى ذُرِّيَّاتِكُمُ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيِّينَ لَعَنَ اللّٰهُ

اُمَّةً خَذَلَتْكَ وَتَرَكَتْ نُصْرَتَكَ وَمَعُونَتَكَ

وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَسَاسَ الظُّلْمِ لَكُمْ

وَمَهَّدَتِ الْجَوْرَ عَلَيْكُمْ وَطَرَّقَتْ اِلٰى اَذِيَّتِكُمْ

وَتَحَيُّفِكُمْ وَجَارَتْ ذٰلِكَ فِي دِيَارِكُمْ وَاَشْيَاعِكُمْ

بَرِئْتُ اِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاِلَيْكُمْ يَا سَادَاتِي

وَمَوَالِيَّ وَاَئِمَّتِي مِنْهُمْ وَمِنْ اَشْيَاعِهِمْ وَ

اَتْبَاعِهِمْ وَاَسْاَلُ اللّٰهَ الَّذِي اَكْرَمَ يَا مَوَالِيَّ

مَقَامَكُمْ وَشَرَّفَ مَنْزِلَتَكُمْ وَشَاْنَكُمْ

أَنْ يُكْرِمَنِي بِوِلَايَتِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَالْإِئْتِمَامِ بِكُمْ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَأَسْأَلُ اللّٰهَ الْبَرَّ الرَّحِيمَ أَنْ يَرْزُقَنِي مَوَدَّتَكُمْ وَأَنْ يُوَفِّقَنِي لِلطَّلَبِ بِثَارِكُمْ مَعَ الْإِمَامِ الْمُنْتَظَرِ الْهَادِي مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَأَسْأَلُ اللّٰهَ عَزَّ وَجَلَّ بِحَقِّكُمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذِي جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ أَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ مَا أَعْطَى مُصَاباً بِمُصِيبَةٍ إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ يَا لَهَا مِنْ مُصِيبَةٍ مَا أَفْجَعَهَا وَأَنْكَاهَا لِقُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ فَإِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي فِي مَقَامِي مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ صَلَوَاتٌ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَإِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ

وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ
اَللّٰهُمَّ وَإِنِّي أَتَوَسَّلُ وَأَتَوَجَّهُ بِصَفْوَتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ
وَالطَّيِّبِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتِي مَمَاتَهُمْ
وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اَللّٰهُمَّ وَهٰذَا يَوْمٌ تَجَدَّدُ
فِيهِ النِّقْمَةُ وَتَنَزَّلُ فِيهِ اللَّعْنَةُ عَلَى اللَّعِينِ
يَزِيدَ وَعَلَى آلِ يَزِيدَ وَعَلَى آلِ زِيَادٍ وَعُمَرَ بْنِ
سَعْدٍ وَالشِّمْرِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ وَالْعَنْ مَنْ
رَضِيَ بِقَوْلِهِمْ وَفِعْلِهِمْ مِنْ أَوَّلٍ وَآخِرٍ لَعْنًا
كَثِيرًا وَأَصْلِهِمْ وَأَسْكِنْهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ
مَصِيرًا وَأَوْجِبْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى كُلِّ مَنْ شَايَعَهُمْ
وَبَايَعَهُمْ وَتَابَعَهُمْ وَسَاعَدَهُمْ وَرَضِيَ بِفِعْلِهِمْ
وَافْتَحْ لَهُمْ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى كُلِّ مَنْ رَضِيَ
بِذٰلِكَ لَعَنَاتِكَ الَّتِي لَعَنْتَ بِهَا كُلَّ ظَالِمٍ

وَكُلِّ غَاصِبٍ وَكُلِّ جَاحِدٍ وَكُلِّ كَافِرٍ وَكُلِّ
مُشْرِكٍ وَكُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ وَكُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ
اَللّٰهُمَّ الْعَنْ يَزِيدَ وَآلَ يَزِيدَ وَبَنِي مَرْوَانَ
جَمِيعًا اَللّٰهُمَّ وَضَعِّفْ غَضَبَكَ وَسَخَطَكَ وَ
عَذَابَكَ وَنَقِمَتَكَ عَلَى أَوَّلِ ظَالِمٍ ظَلَمَ
أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ اَللّٰهُمَّ وَالْعَنْ جَمِيعَ الظَّالِمِينَ
لَهُمْ وَانْتَقِمْ مِنْهُمْ إِنَّكَ ذُو نِقْمَةٍ مِنَ الْمُجْرِمِينَ
اَللّٰهُمَّ وَالْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ
وَالْعَنْ أَرْوَاحَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَقُبُورَهُمْ وَالْعَنِ
اللّٰهُمَّ الْعِصَابَةَ الَّتِي نَازَلَتِ الْحُسَيْنَ ابْنَ
بِنْتِ نَبِيِّكَ وَحَارَبَتْهُ وَقَتَلَتْ أَصْحَابَهُ وَأَنْصَارَهُ
وَأَعْوَانَهُ وَأَوْلِيَاءَهُ وَشِيعَتَهُ وَمُحِبِّيهِ
وَأَهْلَ بَيْتِهِ وَذُرِّيَّتَهُ وَالْعَنِ اللّٰهُمَّ
الَّذِينَ نَهَبُوا مَالَهُ وَسَبَوْا حَرِيمَهُ وَلَمْ
يَسْمَعُوا كَلَامَهُ وَلَا مَقَالَهُ اَللّٰهُمَّ وَالْعَنْ
كُلَّ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ مِنَ الْأَوَّلِينَ

وَالْاٰخِرِيْنَ وَالْخَلَائِقِ اَجْمَعِيْنَ اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنِ وَعَلٰى مَنْ
سَاعَدَكَ وَعَاوَنَكَ وَوَاسَاكَ بِنَفْسِهٖ وَبَذَلَ
مُهْجَتَهٗ فِي الذَّبِّ عَنْكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
وَعَلَيْهِمْ وَعَلٰى رُوْحِكَ وَعَلٰى اَرْوَاحِهِمْ وَعَلٰى
تُرْبَتِكَ وَعَلٰى تُرْبَتِهِمْ اَللّٰهُمَّ لَقِّهِمْ رَحْمَةً وَ
رِضْوَانًا وَرَوْحًا وَرَيْحَانًا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ
وَيَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ وَيَا ابْنَ سَيِّدَةِ نِسَآءِ
الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيْدُ يَا ابْنَ
الشَّهِيْدِ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْهُ عَنِّيْ فِيْ هٰذِهِ السَّاعَةِ
وَفِيْ هٰذَا الْيَوْمِ وَفِيْ هٰذَا الْوَقْتِ وَكُلِّ
وَقْتٍ تَحِيَّةً وَسَلَامًا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
سَيِّدِ الْعَالَمِيْنَ وَعَلَى الْمُسْتَشْهَدِيْنَ مَعَكَ
سَلَامًا مُتَّصِلًا مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيِّ الشَّهِيْدِ اَلسَّلَامُ

عَلٰی عَلِیِّ ابْنِ الْحُسَیْنِ الشَّهِیْدِ اَلسَّلَامُ عَلَی
الْعَبَّاسِ ابْنِ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ الشَّهِیْدِ اَلسَّلَامُ
عَلَی الشُّهَدَآءِ مِنْ وُلْدِ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَی الشُّهَدَآءِ مِنْ وُلْدِ جَعْفَرٍ وَعَقِیْلٍ اَلسَّلَامُ
عَلٰی کُلِّ مُسْتَشْهَدٍ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُمْ عَنِّیْ تَحِیَّةً وَّسَلَامًا
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَعَلَیْكَ السَّلَامُ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهٗ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاءَ
فِیْ وَلَدِكَ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا
اَبَا الْحَسَنِ یَا اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَعَلَیْكَ السَّلَامُ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهٗ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاءَ
فِیْ وَلَدِكَ الْحُسَیْنِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا فَاطِمَةُ
یَا بِنْتَ رَسُوْلِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَعَلَیْكِ السَّلَامُ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهٗ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكِ الْعَزَاءَ
فِیْ وَلَدِكِ الْحُسَیْنِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا اَبَا
مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ وَعَلَیْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ

وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي أَخِيكَ
الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَى أَرْوَاحِ الْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَعَلَيْهِمُ
السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللهُ لَهُمُ
الْعَزَاءَ فِي مَوْلَاهُمُ الْحُسَيْنِ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا
مِنَ الطَّالِبِينَ بِثَارِهِ مَعَ إِمَامٍ عَدْلٍ تُعِزُّ
بِهِ الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ پس
بسجده رو و بگو اللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى جَمِيعِ
مَا نَابَ مِنْ خَطْبٍ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ أَمْرٍ
وَإِلَيْكَ الْمُشْتَكَى فِي عَظِيمِ الْمُهِمَّاتِ بِخِيَرَتِكَ
وَأَوْلِيَائِكَ وَذَلِكَ لِمَا أَوْجَبْتَ لَهُمْ مِنَ الْكَرَامَةِ
وَالْفَضْلِ الْكَثِيرِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
يَوْمَ الْوُرُودِ وَالْمَقَامِ الْمَشْهُودِ وَالْحَوْضِ
الْمَوْرُودِ وَاجْعَلْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ
مَعَ الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

اَلَّذِیْنَ وَاسَوْهُ بِاَنْفُسِهِمْ وَبَذَلُوْا دُوْنَهٗ مُهَجَهُمْ وَجَاهَدُوْا مَعَهٗ اَعْدَاءَكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَرَجَائِكَ وَتَصْدِيْقًا بِوَعْدِكَ وَخَوْفًا مِنْ وَعِيْدِكَ اِنَّكَ لَطِيْفٌ لِمَا تَشَاءُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

و در سلامة المصاد شرحی در ثواب این زیارت نقل شده است که علقمه از امام باقرؑ آنرا روایت نموده و نیز آنحضرت بوے میفرماید که اگر ممکن شود هر روز زیارت کنی حسینؑ را دران از خانه یا هر ناحیه که دران هستی پس بجا آورد که براے تو است ثواب جمیع انچه که بیان شد و نیز در آنجا از امام صادقؑ روایت نموده که باین زیارت زیارت کرده میشود حسین بن علی نزد سر امیر المؤمنین علیهم السلام - انتهی

و نیز زیارت دیگر است که مشتمل است بر زیارت رسول خداؐ و متضمّن است تعزیه آنحضرت و سائر ائمه هدے صلوات الله علیهم اجمعین را و مناسب است که در این روز

یعنی روز عاشورا خوانده شود و این مجلسی در زاد المعاد
متعرض است که اگر در آخر روز خوانده شود مناسب تر خواهد
بود و زیارت اینست اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ
اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسٰى كَلِيمِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسٰى رُوحِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَلِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الشَّهِيدِ
سِبْطِ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
يَا بْنَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا بْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
خِيَرَةَ اللّٰهِ وَابْنَ خِيَرَتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ

اَيُّهَا الْوِتْرُ الْمَوْتُورُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا
الْاِمَامُ الْهَادِي الزَّكِيُّ وَعَلٰى اَرْوَاحٍ
حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَاَقَامَتْ فِي جِوَارِكَ وَ
وَفَدَتْ مَعَ زُوَّارِكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنِّي
مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ فَلَقَدْ
عَظُمَتْ بِكَ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصَابُ
فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي اَهْلِ السَّمٰوَاتِ
اَجْمَعِينَ وَفِي سُكَّانِ الْاَرَضِينَ فَاِنَّا لِلّٰهِ
وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَصَلَوَاتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اٰبَائِكَ الطَّيِّبِينَ
الْمُنْتَجَبِينَ وَعَلٰى ذَرَارِيهِمُ الْهُدَاةِ
الْمَهْدِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
وَعَلَيْهِمْ وَعَلٰى رُوحِكَ وَعَلٰى اَرْوَاحِهِمْ
وَعَلٰى تُرْبَتِكَ وَعَلٰى تُرْبَتِهِمْ اَللّٰهُمَّ لَقِّهِمْ
رَحْمَةً وَرِضْوَانًا وَرَوْحًا وَرَيْحَانًا اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا بْنَ

خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَيَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ
وَيَابْنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا شَهِيدُ يَابْنَ الشَّهِيدِ يَا أَخَ
الشَّهِيدِ يَا أَبَا الشُّهَدَاءِ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْهُ
عَنِّي فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ
وَفِي هٰذَا الْوَقْتِ وَفِي كُلِّ وَقْتٍ تَحِيَّةً كَثِيرَةً
وَسَلَامًا سَلَامُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهُ يَابْنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْمُسْتَشْهَدِينَ
مَعَكَ سَلَامًا مُتَّصِلًا مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلَى
عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلَى
الْعَبَّاسِ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الشَّهِيدِ
اَلسَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
اَلسَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ الْحَسَنِ اَلسَّلَامُ
عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَى
الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ جَعْفَرٍ وَعَقِيلٍ اَلسَّلَامُ عَلَى

كُلِّ مُسْتَشْهَدٍ مَعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُمْ عَنِّي تَحِيَّةً
كَثِيرَةً وَسَلَاماً اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ
اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا
فَاطِمَةُ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكِ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكِ الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي
اَخِيكَ الْحُسَيْنِ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
اَنَا ضَيْفُ اللّٰهِ وَضَيْفُكَ وَجَارُ اللّٰهِ وَجَارُكَ
وَلِكُلِّ ضَيْفٍ وَجَارٍ قِرىً وَقِرَايَ فِي هٰذَا
الْوَقْتِ اَنْ تَسْئَلَ اللّٰهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالىٰ اَنْ
يَرْزُقَنِي فَكَاكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ اِنَّهُ سَمِيعُ
الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيبٌ

زیارت شهداء

ودر روز عاشورا زیارة شهداء مستحب است چنانکه در
اقبال سید بن طاوس وارد گردیده است که چون

ارادهٔ زیارت شهداء نمائی پائین پای حضرت امام حسین ع مقابل قبله که در آنجا قبر علی بن الحسین علیهم السلام است بایست و اشاره بطرف آنحضرت نما و بگو السَّلامُ عَلَيْكَ يَا أَوَّلَ قَتِيلٍ مِنْ نَسْلِ خَيْرِ سَلِيلٍ مِنْ سُلالَةِ إِبْرَاهِيمَ الْخَلِيلِ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَبِيكَ إِذْ قَالَ فِيكَ قَتَلَ اللهُ قَوْماً قَتَلُوكَ يَا بُنَيَّ مَا أَجْرَأَهُمْ عَلَى الرَّحْمٰنِ وَعَلَى انْتِهَاكِ حُرْمَةِ الرَّسُولِ عَلَى الدُّنْيَا بَعْدَكَ الْعَفَا كَأَنِّي بِكَ بَيْنَ يَدَيْهِ مَاثِلاً وَلِلْكَافِرِينَ قَائِلاً أَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ نَحْنُ وَبَيْتِ اللهِ أَوْلَى بِالنَّبِيِّ أَطْعَنُكُمْ بِالرُّمْحِ حَتَّى يَنْثَنِيَ أَضْرِبُكُمْ بِالسَّيْفِ أَحْمِي عَنْ أَبِي ضَرْبَ غُلامٍ هَاشِمِيٍّ عَرَبِيٍّ وَاللهِ لا يَحْكُمُ فِينَا ابْنُ الدَّعِيِّ حَتَّى قَضَيْتَ نَحْبَكَ وَلَقِيتَ رَبَّكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَوْلَى بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ وَأَنَّكَ ابْنُ رَسُولِهِ وَابْنُ حُجَّتِهِ وَأَمِينِهِ

حَكَمَ اللهُ عَلى قاتِلِكَ مُرَّةَ بْنِ مُنْقِذِ بْنِ
النُّعْمانِ الْعَبْدِيِّ لَعَنَهُ اللهُ وَاَخْزاهُ وَمَنْ
شَرِكَهُ فِي قَتْلِكَ وَكانُوا عَلَيْكَ ظَهِيراً
اَصْلاهُمُ اللهُ جَهَنَّمَ وَساۤءَتْ مَصِيراً وَ
جَعَلَنَا اللهُ مِنْ مُلاقِيكَ وَمُرافِقِيكَ وَمُرافِقِي
جَدِّكَ وَاَبِيكَ وَعَمِّكَ وَاَخِيكَ وَاُمِّكَ
الْمَظْلُومَةِ وَاَبْرَءُ اِلَى اللهِ مِنْ قاتِلِيكَ وَ
اَسْئَلُ اللهَ مُرافَقَتَكَ فِي دارِ الْخُلُودِ وَاَبْرَءُ
اِلَى اللهِ مِنْ اَعْدائِكَ اُولِي الْجُحُودِ وَ
السَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ
عَلى عَبْدِ اللهِ بْنِ الْحُسَيْنِ الطِّفْلِ الرَّضِيعِ
الْمَرْمِيِّ الصَّرِيعِ الْمُتَشَحِّطِ دَماً الْمُصَعَّدِ
دَمُهُ فِي السَّماۤءِ الْمَذْبُوحِ بِالسَّهْمِ فِي حِجْرِ
اَبِيهِ لَعَنَ اللهُ رامِيَهُ حَرْمَلَةَ بْنَ كاهِلِ
الْاَسَدِيِّ وَذَوِيهِ اَلسَّلامُ عَلى عَبْدِ اللهِ
بْنِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ مُبْلَى الْبَلاۤءِ وَالْمُنادِي

بِالْوَلَاءِ فِي عَرْصَةِ كَرْبَلَا الْمَضْرُوبِ مُقْبِلًا
وَمُدْبِرًا لَعَنَ اللهُ قَاتِلَهُ هَانِيَ بْنَ ثُبَيْتٍ
الْحَضْرَمِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَى اَبِي الْفَضْلِ الْعَبَّاسِ
ابْنِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الْمُوَاسِي اَخَاهُ بِنَفْسِهِ
الْاٰخِذِ لِغَدِهٖ مِنْ اَمْسِهِ الْفَادِي لَهُ الْوَاقِي
السَّاعِي اِلَيْهِ بِمَائِهِ الْمَقْطُوعَةِ يَدَاهُ لَعَنَ اللهُ
قَاتِلَهُ يَزِيدَ بْنَ الرُّقَادِ الْحَيْتِي وَحَكِيمَ بْنَ
الطُّفَيْلِ الطَّائِيَّ اَلسَّلَامُ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ اَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ الصَّابِرِ بِنَفْسِهِ مُحْتَسِبًا وَالنَّائِي
عَنِ الْاَوْطَانِ مُغْتَرِبًا اَلْمُسْتَسْلِمِ لِلْقِتَالِ
الْمُسْتَقْدِمِ لِلنِّزَالِ الْمَكْثُورِ بِالرِّجَالِ
لَعَنَ اللهُ قَاتِلَهُ هَانِيَ بْنَ ثُبَيْتٍ الْحَضْرَمِيَّ
اَلسَّلَامُ عَلَى عُثْمَانَ بْنِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ سَمِيِّ
عُثْمَانَ بْنِ مَظْعُونٍ لَعَنَ اللهُ رَامِيَهُ بِالسَّهْمِ
خُوْلِيَّ بْنَ يَزِيدَ الْاَصْبَحِيَّ الْاَيَادِيَّ وَالْاَبَانِيَّ
الدَّارِمِيَّ اَلسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

قَتِيلِ الْاَبَادِيِّ الدَّارِمِيِّ لَعَنَهُ اللّٰهُ وَضَاعَفَ عَلَيْهِ الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ يَا يَا مُحَمَّدُ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِكَ الصَّابِرِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلٰى اَبِيْ بَكْرِ بْنِ الْحَسَنِ الزَّكِيِّ الْوَلِيِّ الْمَرْمِيِّ بِالسَّهْمِ الرَّدِيِّ لَعَنَ اللّٰهُ قَاتِلَهُ وَرَامِيَهُ حَرْمَلَةَ بْنَ كَاهِلِ الْاَسَدِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَى الْقَاسِمِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ الْمَضْرُوْبِ عَلٰى هَامَتِهِ الْمَسْلُوْبِ لَامَتُهُ حِيْنَ نَادَى الْحُسَيْنَ عَمَّهُ فَجَلَا عَلَيْهِ عَمُّهُ كَالصَّقْرِ وَهُوَ يَفْحَصُ بِرِجْلَيْهِ التُّرَابَ وَالْحُسَيْنُ يَقُوْلُ بُعْدًا لِقَوْمٍ قَتَلُوْكَ وَمَنْ خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ جَدُّكَ وَاَبُوْكَ ثُمَّ قَالَ عَزَّ وَاللّٰهِ عَلٰى عَمِّكَ اَنْ تَدْعُوْهُ فَلَا يُجِيْبُكَ اَوْ اَنْ يُجِيْبَكَ وَ اَنْتَ قَتِيْلٌ جَدِيْلٌ فَلَا يَنْفَعُكَ هٰذَا وَاللّٰهِ يَوْمٌ كَثُرَ وَاتِرُهُ وَقَلَّ نَاصِرُهُ جَعَلَنِيَ اللّٰهُ مَعَكُمَا يَوْمَ جَمَعَكُمَا وَبَوَّاَنِيْ مُبَوَّاَكُمَا وَ

لَعَنَ اللّٰهُ قَاتِلَكَ عُمَرَ بْنَ سَعْدِ بْنِ عُرْوَةَ بْنِ نُفَيْلِ الْاَزْدِيَّ وَاَصْلَاهُ جَحِيْمًا وَاَعَدَّ لَهُ عَذَابًا اَلِيْمًا اَلسَّلَامُ عَلٰى عَوْنِ ابْنِ عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ جَعْفَرٍ الطَّيَّارِ فِي الْجِنَانِ حَلِيْفِ الْاِيْمَانِ وَمُنَازِلِ الْاَقْرَانِ النَّاصِحِ لِلرَّحْمٰنِ التَّالِيْ لِلْمَثَانِيْ وَالْقُرْاٰنِ لَعَنَ اللّٰهُ قَاتِلَهُ عَبْدَ اللّٰهِ بْنَ قُطْبَةَ النَّبْهَانِيَّ اَلسَّلَامُ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ جَعْفَرٍ الشَّاهِدِ مَكَانَ اَبِيْهِ وَ التَّالِيْ لِاَخِيْهِ وَوَاقِيْهِ بِبَدَنِهٖ لَعَنَ اللّٰهُ قَاتِلَهُ عَامِرَ بْنَ نَهْشَلِ التَّمِيْمِيَّ اَلسَّلَامُ عَلٰى جَعْفَرِ بْنِ عَقِيْلٍ لَعَنَ اللّٰهُ قَاتِلَهُ وَرَامِيَهُ بِشْرَ بْنَ خُوْطٍ الْهَمْدَانِيَّ اَلسَّلَامُ عَلٰى عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ عَقِيْلٍ لَعَنَ اللّٰهُ قَاتِلَهُ وَرَامِيَهُ عُمَرَ بْنَ خَالِدِ بْنِ اَسَدِ الْجُهَنِيَّ اَلسَّلَامُ عَلَى الْقَتِيْلِ بْنِ الْقَتِيْلِ عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ مُسْلِمِ بْنِ عَقِيْلٍ وَلَعَنَ اللّٰهُ قَاتِلَهُ عَامِرَ بْنَ

صَعْصَعَةَ وَقِيلَ اَسَدُ بْنُ مَالِكٍ اَلسَّلَامُ
عَلٰى اَبِي عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ مُسْلِمِ ابْنِ عَقِيلٍ
وَلَعَنَ اللّٰهُ قَاتِلَهُ وَرَامِيَهُ عَمْرُو بْنُ صُبَيْحٍ
الصَّيْدَاوِيَّ اَلسَّلَامُ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ اَبِي سَعِيدِ
بْنِ عَقِيلٍ وَلَعَنَ اللّٰهُ قَاتِلَهُ لَقِيطَ بْنَ نَاشِرٍ
الْجُهَنِيَّ اَلسَّلَامُ عَلٰى سُلَيْمَانَ مَوْلَى الْحُسَيْنِ
بْنِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَعَنَ اللّٰهُ قَاتِلَهُ سُلَيْمَانَ
بْنَ عَوْفٍ الْحَضْرَمِيَّ اَلسَّلَامُ عَلٰى قَارِبٍ مَوْلَى
الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ اَلسَّلَامُ عَلٰى مُنْجِحٍ مَوْلَى الْحُسَيْنِ
بْنِ عَلِيٍّ اَلسَّلَامُ عَلٰى مُسْلِمِ بْنِ عَوْسَجَةَ
الْاَسَدِيِّ الْقَائِلِ لِلْحُسَيْنِ وَقَدْ اَذِنَ لَهُ
فِي الْاِنْصِرَافِ اَنَحْنُ نُخَلِّي عَنْكَ وَبِمَ
نَعْتَذِرُ عِنْدَ اللّٰهِ مِنْ اَدَاءِ حَقِّكَ لَا وَاللّٰهِ
حَتّٰى اَكْسِرَ فِي صُدُورِهِمْ رُمْحِي هٰذَا وَ
اَضْرِبَهُمْ بِسَيْفِي مَا ثَبَتَ قَائِمُهُ فِي يَدِي
وَلَا اُفَارِقُكَ وَلَوْ لَمْ يَكُنْ مَعِي سِلَاحٌ اُقَاتِلُهُمْ

بِهٖ لَقَدْ فَتَنْتَهُمْ بِالْحِجَارَةِ وَلَمْ اُفَارِقْكَ حَتّٰى
اَمُوْتَ مَعَكَ وَكُنْتُ اَوَّلَ مَنْ شَرٰى نَفْسَهٗ
وَاَوَّلَ شَهِيْدٍ شَهِدَ اللّٰهَ وَقَضٰى نَحْبَهٗ فَفُزْتَ
وَرَبِّ الْكَعْبَةِ شَكَرَ اللّٰهُ اسْتِقْدَامَكَ وَ
مُوَاسَاتَكَ اِمَامَكَ اِذْ مَشٰى اِلَيْكَ وَاَنْتَ
صَرِيْعٌ فَقَالَ يَرْحَمُكَ اللّٰهُ يَا مُسْلِمَ بْنَ
عَوْسَجَةَ وَقَرَاَ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضٰى نَحْبَهٗ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوْا تَبْدِيْلًا لَعَنَ اللّٰهُ
الْمُشْرِكِيْنَ فِيْ قَتْلِكَ عَبْدِ اللّٰهِ الضَّبَابِيِّ
وَعَبْدَ اللّٰهِ بْنَ خَشْكَارَةَ الْبَجَلِيِّ وَمُسْلِمِ
بْنَ عَبْدِ اللّٰهِ الضَّبَابِيِّ اَلسَّلَامُ عَلٰى سَعْدِ
بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ الْحَنَفِيِّ الْقَائِلِ لِلْحُسَيْنِ عَلَيْهِ
السَّلَامُ وَقَدْ اَذِنَ لَهٗ فِي الْاِنْصِرَافِ لَا وَاللّٰهِ
لَا نُخَلِّيْكَ حَتّٰى يَعْلَمَ اللّٰهُ اَنَّا قَدْ حَفِظْنَا
غَيْبَةَ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ
فِيْكَ وَاللّٰهِ لَوْ اَعْلَمُ اَنِّيْ اُقْتَلُ ثُمَّ اُحْيَا

ثُمَّ اُحرَقُ ثُمَّ اُذرٰى وَيُفعَلُ بِي ذٰلِكَ سَبعِينَ مَرَّةً مَا فَارَقتُكَ حَتّٰى اَلقٰى حِمَامِي دُونَكَ وَكَيفَ لَا اَفعَلُ ذٰلِكَ وَاِنَّمَا هِيَ مَوتَةٌ اَو قَتلَةٌ وَاحِدَةٌ ثُمَّ هِيَ بَعدَهَا اَلكَرَامَةُ الَّتِي لَا انقِضَاءَ لَهَا اَبَدًا فَقَد لَقِيتَ حِمَامَكَ وَوَاسَيتَ اِمَامَكَ وَلَقِيتَ مِنَ اللهِ الكَرَامَةَ فِي دَارِ المُقَامَةِ حَشَرَنَا اللهُ مَعَكُم فِي المُستَشهَدِينَ وَرَزَقَنَا مُرَافَقَتَكُم فِي اَعلَى عِلِّيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلٰى بِشرِ بنِ عُمَرَ الحَضرَمِيِّ شَكَرَ اللهُ لَكَ قَولَكَ لِلحُسَينِ عَلَيهِ السَّلَامُ وَقَد اَذِنَ لَكَ فِي الاِنصِرَافِ اَكَلَتنِي اِذًا السِّبَاعُ حَيًّا اِن فَارَقتُكَ وَاَسئَلُ عَنكَ الرُّكبَانَ وَاَخذُلُكَ مَعَ قِلَّةِ الاَعوَانِ لَا يَكُونُ هٰذَا اَبَدًا اَلسَّلَامُ عَلٰى يَزِيدَ بنِ حُصَينٍ الهَمدَانِيِّ المُشرِقِيِّ القَارِيِّ المُجَدَّلِ بِالمَشرَفِيِّ

اَلسَّلَامُ عَلٰی عُمَرَ بْنِ کَعْبٍ الْاَنْصَارِیِّ اَلسَّلَامُ
عَلٰی نُعَیْمِ بْنِ الْعَجْلَانِ الْاَنْصَارِیِّ اَلسَّلَامُ
عَلٰی زُهَیْرِ بْنِ الْقَیْنِ الْبَجَلِیِّ الْقَائِلِ لِلْحُسَیْنِ
عَلَیْهِ السَّلَامُ وَقَدْ اَذِنَ لَهٗ فِی الْاِنْصِرَافِ
لَا وَاللّٰهِ لَا یَکُوْنُ ذٰلِكَ اَبَدًا اَتْرُكُ ابْنَ
رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ اَسِیْرًا
فِیْ یَدِ الْاَعْدَآءِ وَاَنْجُوْ اَلَا اَرَانِیَ اللّٰهُ
ذٰلِكَ الْیَوْمَ اَلسَّلَامُ عَلٰی عَمْرِو بْنِ قُرْطَةَ
الْاَنْصَارِیِّ اَلسَّلَامُ عَلٰی حَبِیْبِ بْنِ مُظَاهِرٍ
الْاَسَدِیِّ اَلسَّلَامُ عَلَی الْحُرِّ بْنِ یَزِیْدَ الرِّیَاحِیِّ
اَلسَّلَامُ عَلٰی عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ عُمَیْرٍ الْکَلْبِیِّ اَلسَّلَامُ
عَلٰی نَافِعِ بْنِ هِلَالِ بْنِ نَافِعٍ الْبَجَلِیِّ الْمُرَادِیِّ
اَلسَّلَامُ عَلٰی اَنَسِ بْنِ کَاهِلٍ الْاَسَدِیِّ اَلسَّلَامُ
عَلٰی قَیْسِ ابْنِ مُسْهِرٍ الصَّیْدَاوِیِّ اَلسَّلَامُ
عَلٰی عَبْدِ اللّٰهِ وَعَبْدِ الرَّحْمٰنِ اِبْنَیْ عُرْوَةَ
بْنِ حِرَاقٍ الْغِفَارِیَّیْنِ اَلسَّلَامُ عَلٰی عَوْنِ بْنِ

حَوِیٍّ مَوْلٰی اَبِیْ ذَرِّ الْغِفَارِیِّ اَلسَّلَامُ عَلٰی
شَبِیْبِ بْنِ عَبْدِ اللّٰہِ النَّہْشَلِیِّ اَلسَّلَامُ
عَلٰی حَجَّاجِ بْنِ زَیْدِ السَّعْدِیِّ اَلسَّلَامُ عَلٰی
قَاسِطٍ وَکَرْشٍ اِبْنَیْ زُھَیْرِ التَّغْلِبِیَّیْنِ
اَلسَّلَامُ عَلٰی کِنَانَۃَ بْنِ عَتِیْقٍ اَلسَّلَامُ
عَلٰی ضَرْغَامَۃَ بْنِ مَالِکٍ اَلسَّلَامُ عَلٰی حَوِیِّ
بْنِ مَالِکِ الضُّبَعِیِّ اَلسَّلَامُ عَلٰی عَمْرِو بْنِ
ضُبَیْعَۃَ الضُّبَعِیِّ اَلسَّلَامُ عَلٰی زَیْدِ بْنِ
ثُبَیْتٍ الْقَیْسِیِّ اَلسَّلَامُ عَلٰی عَبْدِ اللّٰہِ
وَعُبَیْدِ اللّٰہِ ابْنَیْ یَزِیْدَ بْنِ ثُبَیْتٍ
الْقَیْسِیِّ اَلسَّلَامُ عَلٰی عَامِرِ بْنِ مُسْلِمٍ
اَلسَّلَامُ عَلٰی قَعْنَبِ بْنِ عَمْرِو النَّمَرِیِّ
اَلسَّلَامُ عَلٰی سَالِمٍ مَوْلٰی عَامِرِ بْنِ مُسْلِمٍ
اَلسَّلَامُ عَلٰی سَیْفِ بْنِ مَالِکٍ اَلسَّلَامُ
عَلٰی زُھَیْرِ بْنِ بِشْرِ الْخَثْعَمِیِّ اَلسَّلَامُ عَلٰی زَیْدِ
بْنِ مَعْقِلِ الْجُعْفِیِّ اَلسَّلَامُ عَلٰی الْحَجَّاجِ بْنِ

مَسْرُوقٍ الْجُعْفِیِّ اَلسَّلَامُ عَلٰی مَسْعُوْدِ بْنِ
الْحَجَّاجِ وَابْنِہٖ اَلسَّلَامُ عَلٰی مُجَمِّعِ بْنِ
عَبْدِ اللّٰہِ الْعَائِذِیِّ اَلسَّلَامُ عَلٰی عَمَّارِ
بْنِ حَسَّانِ بْنِ شُرَیْحٍ الطَّآئِیِّ اَلسَّلَامُ
عَلٰی حَیَّانِ بْنِ الْحَارِثِ السَّلْمَانِیِّ الْاَزْدِیِّ
اَلسَّلَامُ عَلٰی جُنْدَبِ بْنِ حُجَیْرٍ الْخَوْلَانِیِّ
اَلسَّلَامُ عَلٰی عُمَرَ بْنِ خَالِدِ الصَّیْدَاوِیِّ
اَلسَّلَامُ عَلٰی سَعِیْدٍ مَوْلَاہُ اَلسَّلَامُ عَلٰی
یَزِیْدِ بْنِ زِیَادِ بْنِ الْمُظَاھِرِ الْکِنْدِیِّ
اَلسَّلَامُ عَلٰی زَاھِدٍ مَوْلَا عَمْرِو بْنِ
الْحَمِقِ الْخُزَاعِیِّ اَلسَّلَامُ عَلٰی جَبَلَۃَ بْنِ
عَلِیِّ الشَّیْبَانِیِّ وَالسَّلَامُ عَلٰی سَالِمٍ
مَوْلٰی بَنِی الْمَدِیْنَۃِ الْکَلْبِیِّ اَلسَّلَامُ
عَلٰی اَسْلَمَ بْنِ کَثِیْرٍ الْاَزْدِیِّ الْاَعْرَجِ
اَلسَّلَامُ عَلٰی زُھَیْرِ بْنِ سَلِیْمٍ الْاَزْدِیِّ
اَلسَّلَامُ عَلٰی قَاسِمِ بْنِ حَبِیْبٍ الْاَزْدِیِّ

اَلسَّلَامُ عَلٰى عَمْرِو بْنِ جُنْدَبِ الْحَضْرَمِيِّ
اَلسَّلَامُ عَلٰى اَبِيْ ثُمَامَةَ عَمْرِ بْنِ عَبْدِاللّٰهِ
الصَّائِدِيِّ اَلسَّلَامُ عَلٰى حَنْظَلَةَ بْنِ
اَسْعَدِ الشِّبَامِيِّ اَلسَّلَامُ عَلٰى عَبْدِالرَّحْمٰنِ
بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ الْكَدِرِ الْاَرْحَبِيِّ اَلسَّلَامُ
عَلٰى عَمَّارِ بْنِ اَبِيْ سَلَامَةَ الْهَمْدَانِيِّ
اَلسَّلَامُ عَلٰى عَابِسِ بْنِ اَبِيْ شَبِيْبِ الشَّاكِرِيِّ
اَلسَّلَامُ عَلٰى شَوْذَبٍ مَوْلٰى شَاكِرٍ
اَلسَّلَامُ عَلٰى شَبِيْبِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ
سَرِيْعٍ اَلسَّلَامُ عَلٰى مَالِكِ بْنِ عَبْدِاللّٰهِ
بْنِ سَرِيْعٍ اَلسَّلَامُ عَلَى الْجَرِيْحِ الْمَأْسُوْرِ
سَوَّارِ بْنِ اَبِيْ حِمْيَرِ الْفَهْمِيِّ الْهَمْدَانِيِّ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْمُرْتَثِّ مَعَهٗ عَمْرِو بْنِ عَبْدِاللّٰهِ
الْجُنْدَعِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا خَيْرَ اَنْصَارٍ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى
الدَّارِ بَوَّاَكُمُ اللّٰهُ مُبَوَّاَ الْاَبْرَارِ

أَشْهَدُ لَقَدْ كَشَفَ اللهُ لَكُمُ الْغِطَا وَمَهَّدَ لَكُمُ الْوِطَاۤءَ وَاَجْزَلَ لَكُمُ الْعَطَا وَكُنْتُمْ عَنِ الْحَقِّ غَيْرَ بِطَاءٍ وَاَنْتُمْ لَنَا فُرَطَاۤءُ وَنَحْنُ لَكُمْ خُلَطَاۤءُ فِيْ دَارِ الْبَقَاۤءِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

دراداب زیارت

خاتمہ دراداب زیارت است بدانکہ ازبراے زیارت اداب چنداست کہ بر زیارت کنندہ لازم است انوادر نظر داشتہ باشد چہ بجا اوردن اداب از معرفت بشمار میرود بہراندازۂ کہ انسان با معرفت باشد ملاحظہ اداب را زیادتر کند منتہی ازبراے معرفت درجاتی است کہ بحسب اشخاص فرق میکند وبسبب معرفت است کہ انسان طرف توجہ یزدان وخلفاے وے میشود درکافی است امیرالمومنین علیہ السلام فرمود فَلَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ عَرَفَنَا وَعَرَفْنَاهُ وَلَا يَدْخُلُ النَّارَ اِلَّا مَنْ اَنْكَرَنَا وَاَنْكَرْنَاهُ حضرت امام صادق میفرماید لایقبل اللہ عزوجلّ عملا الا بمعرفۃ ولا معرفۃ الا بعمل فمن عرف دلّتہ المعرفۃ علی العمل ومن لم یعمل فلا معرفۃ لہ ان الایمان بعضہ من بعض خلاصہ خبران است کہ

نمبپذیرد خدا عملیرا مگر بمعرفت و معرفت هست مگر بعمل پس کسیکه دادای معرفت بشود وادارمیکند اورا معرفت بر عمل و کسیکه عمل نکند پس برای او معرفتی نیست بدرستیکه ایمان بعضی ازان وابسته است به بعض دیگر (یعنی ایمان احکام ان سلسله وار بهم پیوند میباشند نقص بعضی ازان موجب نقص ایمان خواهد بود) پس درحقیقت عمل باداب در موقع حضور مشاهد مشرفه و زیارت نمودن مقامات مقدسۂ معصومینؑ از ایمان است و بهراندازه که معرفت شخص نسبت بامام زیاد باشد بالطبیعه در موقع زیارت مراعات اداب زیادتر کند و با توجه زیارت بخواند ازاینجا است که در روایات عمل باداب هنگام زیارت و دعا امده است از جمله اداب زیارت طهارت بدن و پاکیزگی لباس است پس سنت است ازبرای زائر چون برای زیارت مهیا شود غسل کند وضو گیرد با طهارت تن ولباس پاکیزه برای زیارت آماده گردد بلکه بقدر امکان لازم است که دل خود را از هر الایشے پاک کند باحضور دل وخضوع وخشوع مشغول زیارت شود وتا ممکن است کوشش کند معانی کلمات زیارت را درک کند و بداند که با امام خود چه میگوید وچه خطاب میکند مخصوصاً هنگام زیارت احوالات امام و مظلومیت ان بزرگوار و مقام روحانی اورا در نظر گیرد و بداند که کوچکی خود در مقابل ان حجت خدا عرض ندام

نموده و فروتنی را از دست ندهد در این هنگام است که
انسان زائر گوش وے، چشم وے، زبان وے و قلب وے
در اختیارش میباشد با دلے شکسته و خاطر محزون و
علاقمندی فوق العاده متوجه زیارت میشود واز
ته دل تکلم با امام خود نموده و بخطاب السلام علیک
مشغول میگردد مخصوصا هنگامیکه زائر از نزدیک زیارت
کند باید با کمال وقار روانه روضه مقدسه امامؑ شود
دل و زبان خود را بیاد خدا و درود بر محمد مصطفیؐ و
اهل بیت آنحضرت مشغول کند چون وارد در روضه
میشود اذن دخول بخواند پاے راست را پیش دارد
با کمال حضور قلب وارد شود و نزد ضریح زیارت بخواند
و تا ممکن ایستاده با تمام توجه زیارت کند و از اداب
زیارت دو رکعت نماز زیارت است که بعد از زیارت
خوانده می شود و هرگاه زیارت از دور باشد بجا آوردن
دو رکعت نماز قبل از زیارت نیز آمده است ولی اگر بعد
از زیارت نیز خوانده شود باکی نیست واز اداب حضور
روضه هاے مقدسه انست که زائر بقدر امکان
تلاوت قران نماید دعا کند بلکه نماز واجب خود را
در انجا بجا آرد که از براے ان شرافت بسیار و
اجرهاے زیاد است مخصوصاً در حائر حسینی

صلوات الله علیه نظر بشرافت مقام مسافر مخیر است
بین قصر و اتمام از جمله امور دیکه لحاظ ان بر زوار لازم
است انست که در اعتاب مقدسه ائمه نسبت بمعاونت
فقرا و ضعفا و سادات و اهل علم و دادن خیرات و صدقات
و مبرات کوتاهی نکنند که در اثر ان خدمتی بزرگ
بنگاهداری ازان مقامات مقدسه نموده اند والبته اجر
این گونه امور دران اعتاب مقدسه بمراتب زیادتر
ازجاهای دیگر خواهد بود و از اداب زیارت آنست
که چون زوار خیال مراجعت کند دعا برای مراجعت مستحب
است و از اداب زیارت آنست که زوار تا هنگامی که در
حرم مطهر میباشد از حرف بیجا بپرهیزد و فشار بر یکدیگر
نیاورند هنگام بیرون امدن پای چپ را جلو دارد
و در دل داشته باشد که باز خداوند انها را موفق نموده
بزیارت عودت کنند فرمود صاحب شریعت اسلام ص
نیت المرء خیر من عمله و نیز فرمود الاعمال بالنیات
خداوند همگی را موفق بمعرفت خانواده رسالت و زیارت
مشاهده مشرف و شفاعت انان فرماید انشاءالله تعالیٰ
عصر جمعه ۴ ذیقعدة الحرام ۱۳۵۹ هجری در بمبئی
باتمام رسید

کمترین بندگان محمد حسن النجفی